ບົດລາຍງານຜົນການຕິດຕາມສະຫວັດດີການຂອງຄົວເຮືອນ ຢູ່ ສປປ ລາວ

ສັງລວມຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສຳຫຼວດທາງໂທລະສັບ ເພື່ອຕິດຕາມສະຫວັດດີການຂອງຄົວເຮືອນ

ພາກສະເໜີ

ເສດຖະກິດລາວ ກຳລັງຜະເຊີນສິ່ງທ້າທາຍເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ຈາກບັນຫາການອ່ອນຄ່າຂອງເງິນກີບ ແລະ ເງິນເຟີ້ສູງ ທ່າມກາງສະພາບເສດຖະກິດໂລກ ທີ່ຍັງບໍ່ແນ່ນອນ ແລະ ບັນດາການປະຕິຮູບພາຍໃນ ທີ່ກໍາລັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບໍ່ວ່ອງໄວເທົ່າທີ່ຄວນ. ລະດັບໜີ້ສາທາລະນະທີ່ສູງ ແລະ ຄັງແຮເງິນຕາຕ່າງປະເທດທີ່ຕ່ຳ ເປັນສາເຫດເຮັດໃຫ້ເງິນກີບອ່ອນຄ່າລົງ ຊັກໄຊ້ ເຊິ່ງເຫັນໄດ້ຈາກການອ່ອນຄ່າລົງເຖິງ 50 ສ່ວນຮ້ອຍໃນໄລຍະຂ້າມປີ ອີງຕາມຂໍ້ມູນຮອດເດືອນມັງກອນ 2023. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ລາຄາສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ເຊິ່ງລວມທັງນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ, ສະບຽງອາຫານ, ຢາປົວພະຍາດ ພົບວ່າ: ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ. ໃນເດືອນມັງກອນ 2023 ອັດຕາເງິນເຟີ້ ເພີ່ມຂຶ້ນຮອດ 40,3 ສ່ວນຮ້ອຍ (ຂໍ້ມູນປີຕໍ່ປີ). ເຖິງວ່າກິດຈະກຳທາງເສດຖະກິດມີທ່າອ່ຽງທ່າດີຂຶ້ນ ໃນຫວ່າງບໍ່ດົນຜ່ານມານີ້ ແຕ່ຄ່າຄອງຊີບທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ໄດ້ສົ່ງຜົນຄຸກຄາມຕໍ່ມາດຕະຖານການດຳລົງຊີວິດຂອງກຸ່ມຄົວເຮືອນຕ່າງໆ.

ທະນາຄານໂລກ ໄດ້ສ້າງຊຸດການສຳຫຼວດທາງໂທລະສັບ ເພື່ອຕິດຕາມສະຫວັດດີການຂອງຄົວເຮືອນຢູ່ ສປປ ລາວ ຢ່າງເປັນປະຈຳປົກກະຕິ ໂດຍໄດ້ເຮັດການສຳຫຼວດຮອບທີໜຶ່ງ ໃນໄລຍະຄັ້ງວັນທີ 20 ມິຖຸນາ ເຖິງ 16 ກໍລະກົດ 2020 ເຊິ່ງເປັນຊ່ວງໄລຍະເວລາເກີດພະຍາດລະບາດໂຄວິດ 19 ແລະເປັນໄລຍະເວລາດຽວກັນກັບທີ່ ສປປ ລາວ ຫາກໍ່ຍຸຕິການຈຳກັດການເຄື່ອນໄຫວໄປມາຂອງພົນລະເມືອງທົ່ວປະເທດໃນເບື້ອງຕົ້ນ. ສ່ວນການສຳຫຼວດຮອບທີສອງ ແມ່ນໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະຄັ້ງວັນທີ 26 ກຸມພາ ເຖິງ 24 ມີນາ 2021, ໜຶ່ງປີຫຼັງເກີດພະຍາດລະບາດໂຄວິດ 19. ການສຳຫຼວດຮອບທີສາມ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະຄັ້ງວັນທີ 26 ເມສາ ເຖິງ 30 ພຶດສະພາ 2021 ເປັນເວລາດຽວກັນກັບທີ່ມີການຈຳກັດການເຄື່ອນໄຫວໄປມາຂອງພົນລະເມືອງໃນຮອບສອງ.

ການສຳຫຼວດຮອບທີສີ່ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະຄັ້ງວັນທີ 25 ຕຸລາ ເຖິງ 19 ພະຈິກ 2021 ເຊິ່ງເປັນໄລຍະເວລາທີ່ມີການຜ່ອນຜັນບາງມາດຕະການຈຳກັດການເຄື່ອນໄຫວໄປມາຂອງພົນລະເມືອງ. ການສຳຫຼວດຮອບທີຫ້າ ໄດ້ມີຂຶ້ນໃນໄລຍະວັນທີ 29 ເມສາ ເຖິງ 23 ພຶດສະພາ 2022 ເຊິ່ງເປັນໄລຍະເວລາທີ່ຜົນກະທົບຂອງພະຍາດລະບາດໂຄວິດ 19 ຄ່ອຍເບົາບາງລົງ ແລະ ທັງເປັນໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນຂອງສະພາບການຂາດສະເຖຍລະພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ບັນຫາເງິນເຟີ້. ການສຳຫຼວດຮອບທີຫົກ ມີຂຶ້ນໃນໄລຍະຄັ້ງວັນທີ 5 ທັນວາ 2022 ເຖິງ ວັນທີ 4 ມັງກອນ 2023

ເຊິ່ງເປັນໄລຍະທີ່ອັດຕາເງິນເຟີ້ ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ໃນລະດັບ 40,3 ສ່ວນຮ້ອຍ ໂດຍສູງຂຶ້ນຈາກ 12,8 ສ່ວນຮ້ອຍ (ຂໍ້ມູນປີຕໍ່ປີ) ເມື່ອເດືອນພຶດສະພາ 2022.[1] ຂໍ້ມູນການຕິດຕາມດັ່ງກ່າວ ຊ່ວຍໃຫ້ເຫັນພາບເບື້ອງເລິກຂອງຜົນກະທົບທາງເສດຖະກິດ ຕໍ່ຄວາມຢູ່ດີມີສຸກຂອງຄົວເຮືອນ. ບົດລາຍງານສະບັບນີ້ ສັງລວມໃຫ້ເຫັນບັນດາສິ່ງຄົ້ນພົບຕ່າງໆຈາກການສຳຫຼວດຮອບທີຫົກ.

ສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບຫຼັກ
➢ ການມີວຽກເຮັດງານທຳ ເຫັນວ່າ: ດີຂຶ້ນເລັກນ້ອຍໃນທ້າຍເດືອນທ້າຍປີ 2022, ໂດຍຜູ້ອອກແຮງງານ ເຄື່ອນຍ້າຍຈາກຂະແໜງການກະສິກຳ ໄປສູ່ ຂະແໜງການບໍລິການ. ພົບວ່າ: ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ບໍ່ມີສີມືແຮງງານ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານໃນເຂດຊົນນະບົດ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການຟື້ນຕົວຂອງຕະຫຼາດແຮງງານ. ສ່ວນຄວາມແຕກໂຕນລະຫວ່າງເພດ ແລະ ກຸ່ມລາຍໄດ້ ແມ່ນມີບໍ່ຫຼາຍ, ເຫັນໄດ້ວ່າຜູ້ອອກແຮງງານເພດຊາຍ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ມີລາຍໄດ້ຕ່ຳ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດີກວ່າກຸ່ມອື່ນເລັກນ້ອຍ.
➢ ລາຍໄດ້ຈາກການອອກແຮງງານ ເຫັນວ່າ: ດີຂຶ້ນ ໂດຍສ່ວນແບ່ງຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດວຽກທີສອງຕື່ມຈາກວຽກປະຈຳ ພົບວ່າ: ມີການຫຼຸດລົງ.
➢ ປະມານ 11% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກຳ ປະເຊີນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນປີ 2022 ເຊິ່ງຈຸດໜັກແມ່ນຍ້ອນໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ແລະ ບັນຫາຂາດແຄນແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ແຮງງານ.
➢ ລາຍໄດ້ຂອງທຸລະກິດຄອບຄົວ ພົບວ່າ: ມີການປັບປຸງດີຂຶ້ນໃນປີ 2022, ເວົ້າສະເພາະທຸລະກິດການຜະລິດກະສິກຳ ແມ່ນໄດ້ສ້າງຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ຕ່ຳ ແລະ ບັນດາຄົວເຮືອນໃນເຂດຊົນນະບົດ.
➢ ສ່ວນແບ່ງຂອງຄົວເຮືອນ ທີ່ການສູນເສຍລາຍໄດ້ ຍ້ອນພະຍາດລະບາດໂຄວິດ 19 ພົບວ່າຍັງສືບຕໍ່ ຫຼຸດລົງ ຄື: ຫຼຸດລົງຈາກ 43,4% ໃນເດືອນເມສາ/ພຶດສະພາ 2022 ມາເປັນ 35,1% ໃນເດືອນທັນວາ /ມັງກອນ 2022-23.
➢ ຫຼາຍຄົວເຮືອນ ໄດ້ມີການກະຈາຍແຫຼ່ງລາຍໄດ້ຂອງຕົນ. ລະຫວ່າງໄລຍະການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນເມສາ/ພຶດສະພາ 2022 ເຖິງ ເດືອນທັນວາ/ມັງກອນ 2022-23, ຫຼາຍຄົວເຮືອນໃນເຂດຊົນນະບົດ ໄດ້ມີການກະຈາຍແຫຼ່ງລາຍໄດ້ຂອງຕົນ ດ້ວຍການເຮັດບັນດາກິດຈະກຳຕ່າງໆເພື່ອເສີມສ້າງລາຍໄດ້ ສ່ວນຫຼາຍຄົວເຮືອນໃນເຂດຕົວເມືອງ ພົບວ່າ: ມີລາຍໄດ້ຈາກທຸລະກິດຕ່າງໆ ແລະ ເງິນໂອນຈາກຕ່າງປະເທດ.
➢ ເກືອບ 90% ຂອງຜູ້ຕອບສຳພາດ ໄດ້ລາຍງານວ່າ: ຄົວເຮືອນຂອງຕົນ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກບັນຫາເງິນເຟີ້ ນັບແຕ່ຕົ້ນປີ 2022, ເຊິ່ງໃນນັ້ນ 57% ເຫັນວ່າ: ປະເຊີນກັບຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວໃນລະດັບຮຸນແຮງ.
➢ ໃນການຮັບມືກັບລາຄານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ພົບວ່າ ປະມານ 80% ຂອງຄົວເຮືອນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ໄດ້ພາກັນຫຼຸດການຊົມໃຊ້ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ຕະຫຼອດເຖິງສິນຄ້າແລະບໍລິການທີ່ບໍ່ແມ່ນນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟລົງ. ນອກນີ້ຍັງພົບອີກວ່າ: ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ສູງ ທີ່ບັນດາຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ຕ່ຳ ຈຳເປັນຕ້ອງຂາຍຊັບສິນຂອງຕົນ ແລະ ສະແຫວງຫາໂອກາດສ້າງລາຍໄດ້ໃນຮູບແບບຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບມືກັບລາຄານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ໃນຂະນະທີ່ຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ສູງ ສາມາດນຳເອົາເງິນແຮທີ່ມີຢູ່ຂອງຕົນອອກມາໃຊ້ຈ່າຍ.
➢ ຄົວເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຫຼາຍທີ່ສຸດ ຕອບໂຕ້ຕໍ່ບັນຫາເງິນເຟີ້ຂອງລາຄາສະບຽງອາຫານ ດ້ວຍການປູກແລະຜະລິດອາຫານເອງ (87,5%) ຫຼື ຫາອາຫານຕາມທຳມະຊາດ (68,7%), ປ່ຽນໄປກິນອາຫານລາຄາທີ່ຖືກລົງ (77,1%) ຫຼື ຫຼຸດການບໍລິໂພກອາຫານ (65,7%). ເພື່ອຮັບມືກັບລາຄາສະບຽງອາຫານທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ພົບວ່າ: ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ສູງ ທີ່ຄົວເຮືອນລາຍໄດ້ຕ່ຳ ຈະກູ້ຢືມເງິນ ແລະ ຊື້ເຄື່ອງຕິດໜີ້ ເມື່ອສົມທຽບໃສ່ຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ສູງ.
➢ ຫຼາຍກວ່າ 90% ຂອງທຸລະກິດຄອບຄົວ ລາຍງານວ່າ: ເຂົາເຈົ້າ ປະເຊີນສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍຢ່າງດ້ານການດຳເນີນທຸລະກິດ ຍ້ອນບັນຫາເງິນເຟີ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ແລະ ສິນຄ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ມີລາຄາເພີ່ມສູງຂຶ້ນ, ຕະຫຼອດເຖິງບັນຫາການອ່ອນຄ່າຂອງເງິນກີບ ແລະ ບັນຫາຂາດແຄນນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ. ບັນດາປັດໄຈດັ່ງກ່າວນີ້ ຍັງສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ ເກືອບເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນທຸລະກິດຄອບຄົວທັງໝົດ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ຜົນກຳໄລຂອງພວກເຂົາ.
➢ ປະມານ 90% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກຳ ລາຍງານສະພາບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຍ້ອນການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ແລະ ລາຄາປັດໄຈການຜະລິດກະສິກຳ. ໃນບັນດາປັດໄຈການຜະລິດ, ລາຄານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ຖືວ່າສິ່ງຜົນກະທົບຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ. ບັນຫາເງິນເຟີ້ຂອງລາຄາປັດໄຈການຜະລິດ ເປັນຜົນນຳໄປສູ່ການຫຼຸດລົງຂອງຜົນຜະລິດພືດພັນທັນຍາຫານ.

[1] ການສຳຫຼວດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນໄດ້ຮັບທຶນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍກະຊວງການຕ່າງປະເທດແລະການຄ້າຂອງປະເທດອົດສະຕາລີ (DFAT) ຜ່ານໂຄງການປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງການເງິນແຫ່ງລັດໄລຍະສາມ ຂອງ ສປປ ລາວ ເຊິ່ງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍທະນາຄານໂລກ.

- ໄພພິບັດທຳມະຊາດຕ່າງໆ ສົ່ງຜົນກະທົບໃນລະດັບສູງຕໍ່ການຜະລິດພືດສະບຽງອາຫານຢູ່ ສປປ ລາວ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ມາດຕະການການຜະລິດກະສິກຳແບບປັບຕົວຕາມການປ່ຽນແປງສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ຖືເປັນສິ່ງສຳຄັນຍິ່ງ.
- ບັນຫາເງິນເຟີ້ ສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ຄົວເຮືອນສ່ວນໃຫຍ່ ໂດຍບັນຫາເງິນເຟີ້ໄດ້ບີບຮັດງົບປະມານການໃຊ້ຈ່າຍຂອງຄົວເຮືອນລົງ, ບີບບັງຄັບໃຫ້ປະຊາຊົນຕ້ອງກູ້ຢືມ ຫຼື ເອົາເງິນແຮ ອອກມາໃຊ້, ແລະ ຕ້ອງຕັດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດ້ານການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບ ແລະ ການສຶກສາລົງ. ໃນຈຳນວນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກບັນຫາເງິນເຟີ້ 56% ແລະ 58% ຂອງຄົວເຮືອນທັງໝົດ ລາຍງານວ່າ: ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຕັດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດ້ານການສຶກສາແລະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດ້ານການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບລົງຕາມລຳດັບ. ໃນຂະນະທີ່ອີກ 90% ກ່າວວ່າ: ເຂົາເຈົ້າ ຕ້ອງເອົາເງິນແຮ ອອກມາໃຊ້. ການຫົດຕົວຂອງລາຍຈ່າຍດ້ານການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບແລະການສຶກສາ ພົບວ່າ: ຢູ່ໃນລະດັບສູງສຸດ ໃນກຸ່ມຄອບຄົວໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ຄອບຄົວທຸກຍາກທີ່ດຳລົງຊີວິດດ້ວຍງົບປະມານຈຳກັດ.
- ພົບວ່າ: ອັດຕາປະລະການຮຽນໃນກຸ່ມເດັກຈາກຄົວເຮືອນລາຍໄດ້ຕໍ່າ ມີເພີ່ມສູງຂຶ້ນ. ປະມານ 7% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ລູກຫຼານໃນໄວຮຽນຕ້ອງໄດ້ປະລະການຮຽນໃນໄລຍະ 12 ເດືອນຜ່ານມາ. ໃນຂະນະທີ່ການປະລະການຮຽນເກີດຂຶ້ນ 2,7 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງກຸ່ມຄົວເຮືອນທີ່ມີຖານະ. ຫຼາຍກວ່າ 70% ຂອງຄົວເຮືອນເຫຼົ່ານັ້ນ ໃຫ້ເຫດຜົນຕໍ່ການຕັດສິນໃຈດັ່ງກ່າວວ່າ ເປັນຍ້ອນຂາດຄວາມສາມາດໃນການແບກຮັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເພື່ອໃຫ້ລູກຫຼາຍໄປໂຮງຮຽນ ຫຼື ຍ້ອນຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ລູກຫຼານອອກມາຊ່ວຍເຮັດວຽກເພີ່ມໃນຄອບຄົວ.
- ການຄ້ຳປະກັນສະບຽງອາຫານຢູ່ລາວ ເຫັນວ່າ: ມີການປັບປຸງດີຂຶ້ນໃນຫົກເດືອນທ້າຍປີ 2022 ແຕ່ການປັບປຸງດັ່ງກ່າວພັດພົບວ່າ: ບໍ່ພົ້ນເດັ່ນໃນກຸ່ມຄົວເຮືອນລາຍໄດ້ຕໍ່າ ແລະກຸ່ມຄົວເຮືອນໃນເຂດຕົວເມືອງ. ສັດສ່ວນຄົວເຮືອນ ທີ່ປະເຊີນບັນຫາຂາດການຄ້ຳປະກັນສະບຽງອາຫານໃນລະດັບປານກາງ ເຖິງ ຂັ້ນຮ້າຍແຮງ ພົບວ່າ: ມີເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ຫຼື ຢູ່ໃນລະດັບບໍ່ປ່ຽນແປງ ໃນກໍລະນີກຸ່ມຄົວເຮືອນໃນເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ກຸ່ມຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ. ຄວາມກັງວົນກ່ຽວບັນຫາຂາດການຄ້ຳປະກັນສະບຽງຫາອານ ພົບວ່າ: ຫຼຸດລົງ ຍົກເວັ້ນໃນກໍລະນີກຸ່ມຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ.
- ເກືອບໝົດທຸກຄົວເຮືອນ ແມ່ນສາມາດເຂົ້າເຖິງການບໍລິການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບແລະການບໍລິການຕ່າງໆຂອງລັດ.
- 90% ຂອງຜູ້ຕອບສຳພາດ ໄດ້ກ່າວເຖິງ ບັນຫາເງິນເຟີ້ ແລະ ການອ່ອນຄ່າຂອງເງິນກີບ ວ່າເປັນ: ບັນຫາທີ່ຮີບດ່ວນ*ສຸດ* ເຊິ່ງລັດຖະບານ ຄວນຕ້ອງແກ້ໄຂເປັນສິ່ງທຳອິດ.

[1] ສ່ວນລຸ່ມ 40 ໝາຍເຖິງສ່ວນບຸກຄົນໃນສ່ວນລຸ່ມ 40 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້. ສ່ວນເທິງ 60 ໝາຍເຖິງສ່ວນບຸກຄົນໃນສ່ວນເທິງ 60 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້.

ການມີວຽກເຮັດງານທຳ

ການມີວຽກເຮັດງານທຳມີການປັບຕົວດີຂຶ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງໃນຫົກເດືອນທ້າຍປີ2022 ໂດຍມີຜູ້ອອກແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍຈາກຂະແໜງການກະສິກຳ ໄປສູ່ ຂະແໜງການບໍລິການ. ສ່ວນແບ່ງຜູ້ຕອບສຳພາດ ທີ່ໄດ້ລາຍງານວ່າ: ຕົນເອງມີວຽກເຮັດງານທຳ ໃນໄລຍະຮອບການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນທັນວາ/ມັງກອນ 2022-23 ກວມເອົາ 89,6 ສ່ວນຮ້ອຍ ເຊິ່ງເຫັນວ່າ ເພີ່ມຂຶ້ນເລັກນ້ອຍ ຈາກຕົວເລກ 88,2 ສ່ວນຮ້ອຍໃນຮອບການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນເມສາ/ພຶດສະພາ 2022 (ຕາຕະລາງ 1). ການມີວຽກເຮັດງານທຳ ທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍຈາກຂະແໜງການກະສິກຳ ໄປສູ່ ຂະແໜງການບໍລິການ ຖືເປັນການສ່ອງແສງໃຫ້ເຫັນການຟື້ນຕົວຂອງຂະແໜງການບໍລິການ ພາຍຫຼັງການເປີດຊາຍແດນຄືນໃໝ່ໃນເດືອນພຶດສະພາ 2022 ແລະ ການເດີນທາງເຂົ້າມາຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ຈົນຮອດໄລຍະທ້າຍປີ 2022. ສ່ວນແບ່ງຂອງຜູ້ຕອບສຳພາດ ທີ່ມີວຽກເຮັດງານທຳໃນຂະແໜງການກະສິກຳ ເຫັນວ່າ: ຫຼຸດລົງຈາກ 43,5 ສ່ວນຮ້ອຍ ມາຢູ່ທີ່ 39,1 ສ່ວນຮ້ອຍ. ໃນຂະນະທີ່ ສ່ວນແບ່ງຂອງຜູ້ຕອບສຳພາດ ທີ່ເຮັດວຽກໃນຂະແໜງການຄ້າ, ຂົນສົ່ງ, ບໍລິການນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຂະແໜງບໍລິການອື່ນໆ ພົບວ່າ ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ (ຕາຕະລາງ 2).

ຕາຕະລາງ 1. ສະຖານະພາບການມີວຽກເຮັດງານທຳ (% ຂອງຜູ້ຕອບສຳພາດ)

	ຄັ້ງເດືອນເມສາ/ພຶດສະພາ 2022		ຄັ້ງເດືອນທັນວາ 2022/ມັງກອນ 2023	
	ມີວຽກເຮັດງານທຳ	ບໍ່ມີວຽກເຮັດງານທຳ	ມີວຽກເຮັດງານທຳ	ບໍ່ມີວຽກເຮັດງານທຳ
ຄົວເຮືອນທັງໝົດ	88,2	11,8	89,6	10,4
ຜູ້ຊາຍເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວ	90,4	9,6	92,5	7,5
ແມ່ຍິງເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວ	84,2	15,8	84,5	15,5
ເຂດຕົວເມືອງ	88,2	11,8	86,7	13,3
ເຂດຊົນນະບົດ	88,1	11,9	91,1	8,9
ສີມືແຮງງານສູງ	90,1	9,9	89,9	10,1
ສີມືແຮງງານຕໍ່າ	81,6	18,4	89,1	10,9
ສ່ວນເທິງ 60	88,8	11,2	89,7	10,3
ສ່ວນລຸ່ມ 40	86,8	13,2	89,2	10,8

ໝາຍເຫດ: ຕົວເລກ ໄດ້ຜ່ານການຄຳນວນໂດຍອີງໃສ່ສູດຖ່ວງນໍ້າໜັກ. ຜູ້ຕອບສຳພາດ ມີອາຍຸແຕ່ 18 ປີຂຶ້ນໄປ. ຜູ້ມີວຽກເຮັດງານທຳ ແມ່ນຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງຊົ່ວໂມງ ໃນໄລຍະເຈັດມື້ກ່ອນວັນທີສຳພາດ. ຕົວເລກສຳລັບໄລຍະການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນເມສາ/ພຶດສະພາ 2022 ແມ່ນໄດ້ຈາກຂໍ້ມູນການສຳພາດໃນຮອບທີ 5. ແຮງງານທີ່ມີສີມື ແມ່ນຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາເປັນຢ່າງຕໍ່າ. ສ່ວນລຸ່ມ 40 ໝາຍເຖິງສ່ວນບຸກຄົນໃນສ່ວນລຸ່ມ 40 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້. ສ່ວນເທິງ 60 ໝາຍເຖິງສ່ວນບຸກຄົນໃນສ່ວນເທິງ 60 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້.

ຕາຕະລາງ 2. ຂະແໜງທີ່ຈ້າງງານ (% ຂອງຜູ້ຕອບສຳພາດທີ່ມີວຽກເຮັດງານທຳ)

	ຄັ້ງເດືອນເມສາ/ພຶດສະພາ 2022	ຄັ້ງເດືອນທັນວາ 2022/ມັງກອນ 2023
ກະສິກຳ	43,5	39,1
ອຸດສາຫະກຳ	4,7	4,9
ກໍ່ສ້າງ	3,6	3,5
ຂົນສົ່ງ, ການຄ້າ ແລະ ບໍລິການນັກທ່ອງທ່ຽວ	14,4	16,1
ຂະແໜງການອື່ນໆ	33,8	36,5

ໝາຍເຫດ: ຕົວເລກ ໄດ້ຜ່ານການຄຳນວນໂດຍອີງໃສ່ສູດຖ່ວງນໍ້າໜັກ. ຂະແໜງການອື່ນໆໄດ້ລວມເອົາຂະແໜງບໍລິການອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ບໍລິການສາທາລະນະ, ສາທາລະນະສຸກ, ສຶກສາ ແລະ ບໍລິການການເງິນ. ຕົວເລກສຳລັບໄລຍະການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນເມສາ/ພຶດສະພາ 2022 ແມ່ນໄດ້ຈາກຂໍ້ມູນຄຳຕອບຕໍ່ຊຸດຄຳຖາມດຽວກັນ ທີ່ນຳໃຊ້ກັບການສຳຫຼວດໃນຮອບທີ 6.

ຕາຕະລາງ 3. ປະເພດການມີວຽກເຮັດງານທຳ (% ຂອງຜູ້ຕອບສຳພາດທີ່ມີວຽກເຮັດງານທຳ)

	ຄັ້ງເດືອນເມສາ/ພຶດສະພາ 2022	ຄັ້ງເດືອນທັນວາ 2022/ມັງກອນ 2023
ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນແຮງງານໃນຂະແໜງເສດຖະກິດໃນລະບົບ	29,9	30,7
ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນແຮງງານໃນຂະແໜງເສດຖະກິດນອກລະບົບ	13,8	14,1
ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ປະກອບອາຊີບດ້ວຍຕົນເອງ	27,6	29,2
ຜູ້ອອກແຮງງານໃຫ້ຄອບຄົວໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນແຮງງານ	28,8	26,0

ໝາຍເຫດ: ຕົວເລກ ໄດ້ຜ່ານການຄານວນໂດຍອີງໃສ່ສູດຖ່ວງນໍ້າໜັກ. ຕົວເລກສຳລັບໄລຍະການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນເມສາ/ພຶດສະພາ 2022 ແມ່ນໄດ້ຈາກຂໍ້ມູນຄຳຕອບຕໍ່ຊຸດຄຳຖາມດຽວກັນ ທີ່ນຳໃຊ້ກັບການສຳຫຼວດໃນຮອບທີ 6.

ການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານລະຫວ່າງຂະແໜງການ ແມ່ນພົວພັນກັບກໍລະນີທີ່ ຜູ້ອອກແຮງງານໃຫ້ຄອບຄົວໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນແຮງງານ ຫັນໄປເຮັດວຽກທີ່ໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນແຮງງານ. ລະຫວ່າງໄລຍະການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນເມສາ/ພຶດສະ ພາ 2022 ຫາ ໄລຍະການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນທັນວາ/ມັງກອນ 2022-23, ໃນຈຳນວນຜູ້ຕອບສຳພາດທີ່ມີວຽກ

ເຮັດງານທຳທັງໝົດ ພົບວ່າ ສ່ວນແບ່ງຂອງຜູ້ອອກແຮງງານໃຫ້ຄອບຄົວໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນແຮງງານ ຫຼຸດລົງຈາກ 28,8 ສ່ວນຮ້ອຍ ມາເປັນ 26,0 ສ່ວນຮ້ອຍ, ໃນຂະນະທີ່ສ່ວນແບ່ງຂອງຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນແຮງງານ ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ (ຕາຕະລາງ 3). ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນແຮງງານໃນຂະແໜງເສດຖະກິດນອກລະບົບໃນໄລຍະການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນເມສາ/ພຶດສະພາ 2022 (ຈຳນວນໜຶ່ງແມ່ນເຮັດວຽກໃນຂະແໜງກໍ່ສ້າງ) ແຈ້ງວ່າ: ໄດ້ປ່ຽນໄປເຮັດວຽກໃຫ້ຄອບຄົວໂດຍບໍ່ມີຄ່າຕອບແທນແຮງງານ ຫຼື ໄດ້ເຊົາເຮັດວຽກ ໃນໄລຍະການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນທັນວາ/ມັງ ກອນ 2022-23. ວຽກໃນຂະແໜງເສດຖະກິດໃນລະບົບ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ: ມີລະດັບຄວາມໝັ້ນຄົງ ໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາການສຳຫຼວດໃນຮອບທີ 6, ເນື່ອງຈາກວ່າ 90 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນແຮງງານໃນຂະແໜງເສດຖະກິດໃນລະບົບ ຍັງຄົງຮັກສາສະຖານະພາບການມີວຽກເຮັດງານທຳຂອງຕົນ.

ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ມີສີມືແຮງງານຕ່ຳ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານໃນເຂດຊົນນະບົດ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການຟື້ນຕົວຂອງຕະຫຼາດແຮງງານໃນໄລຍະຫົກເດືອນທ້າຍປີ 2022. ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ມີສີມືແຮງງານຕ່ຳ ເພີ່ມຂຶ້ນ 7,5 ຈຸດສ່ວນຮ້ອຍໃນຈຳນວນສ່ວນແບ່ງຂອງຜູ້ຕອບສຳພາດທີ່ມີວຽກເຮັດງານທຳ. ສ່ວນແບ່ງຂອງຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ມີສີມືແຮງງານສູງ ພົບວ່າ: ບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ. ສ່ວນແບ່ງຂອງຜູ້ຕອບສຳພາດໃນເຂດຊົນນະບົດທີ່ລາຍງານວ່າມີວຽກເຮັດງານທຳ ເພີ່ມຂຶ້ນ 3 ຈຸດສ່ວນຮ້ອຍ. ໃນຂະນະທີ່ສ່ວນແບ່ງຜູ້ຕອບສຳພາດໃນເຂດຕົວເມືອງລາຍງານວ່າມີວຽກເຮັດງານທຳ ຫຼຸດລົງ 1,5 ຈຸດສ່ວນຮ້ອຍ. ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຈຳນວນຜູ້ອອກແຮງງານເພດຍິງ ແລະ ເພດຊາຍ ແລະ ກຸ່ມລາຍໄດ້ຕ່າງໆ ເຫັນວ່າ: ບໍ່ມີການປ່ຽນແປງຫຍັງຫຼາຍ ໂດຍທີ່ຜູ້ອອກແຮງງານເພດຊາຍ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ມີລາຍໄດ້ຕ່ຳ ມີສັດສ່ວນສູງກວ່າເລັກນ້ອຍ.

ລາຍໄດ້ຈາກການອອກແຮງງານ ເຫັນວ່າ: ດີຂຶ້ນ ແລະ ສ່ວນແບ່ງຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ທີ່ຕ້ອງເຮັດວຽກທີສອງເພີ່ມຈາກວຽກທີ່ຕົນເຮັດຢູ່ ພົບວ່າ: ຫຼຸດລົງ. ຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງສ່ວນສາມຂອງຜູ້ຕອບສຳພາດທີ່ມີວຽກເຮັດງານທຳ ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ລາຍໄດ້ຈາກການອອກແຮງງານຂອງເຂົາເຈົ້າ ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ໃນລະຫວ່າງໄລຍະການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນເມສາ/ພຶດສະພາ 2022 ຫາ ຄັ້ງເດືອນທັນວາ/ມັງກອນ 2022-23, ພ້ອມນັ້ນ 40,8 ສ່ວນຮ້ອຍ ແຈ້ງວ່າ: ລາຍໄດ້ຈາກການອອກແຮງງານຂອງເຂົາເຈົ້າ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຄົງທີ່ (ຕາຕະລາງ 4). ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຍໄດ້ ພົບວ່າ: ພົວພັນກັບການຫຼຸດລົງຂອງສ່ວນແບ່ງຜູ້ຕອບສຳພາດທີ່ມີວຽກເຮັດງານທຳ ເຊິ່ງຕ້ອງເຮັດວຽກທີສອງຕື່ມຈາກວຽກທີ່ຕົນເຮັດຢູ່ ເພື່ອຫາລາຍໄດ້ເພີ່ມ. ຄືດັ່ງຕົວເລກຂອງຜູ້ທີ່ມີວຽກເຮັດງານທຳ ພົບວ່າ: ສ່ວນແບ່ງຂອງຜູ້ອອກແຮງງານເພດຊາຍ, ຜູ້ອອກແຮງງານໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ມີສີມືແຮງງານຕ່ຳ ມີລາຍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກການອອກແຮງງານ ນັ້ນມີສູງກວ່າ ສ່ວນແບ່ງຜູ້ອອກແຮງງານເພດຍິງ, ຜູ້ອອກແຮງງານໃນເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ມີສີມືແຮງງານສູງ. ຄວາມແຕກຕ່າງດັ່ງກ່າວ ເຫັນວ່າ: ຄ່ອນຂ້າງສູງ ສຳລັບຜູ້ອອກແຮງງານໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ມີສີມືແຮງງານຕ່ຳ ຄື: ສ່ວນແບ່ງຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ທີ່ແຈ້ງວ່າມີລາຍໄດ້ຈາກການອອກແຮງານເພີ່ມຂຶ້ນ ມີຕົວເລກຄື: 38,1 ສ່ວນຮ້ອຍ ສຳລັບຜູ້ອອກແຮງງານໃນເຂດຊົນນະບົດ ເມື່ອທຽບໃສ່ 29,8 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຜູ້ອອກແຮງງານໃນເຂດຕົວເມືອງ, ແລະ 43 ສ່ວນຮ້ອຍສຳລັບຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ມີສີມືແຮງງານຕ່ຳ ເມື່ອທຽບໃສ່ 30,2 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ມີສີມືແຮງງານສູງ. ໃນເວລາດຽວກັນ, ພົບວ່າ: ມີຄວາມເປັນໄດ້ສູງ ທີ່ຜູ້ອອກແຮງງານໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ມີສີມືແຮງງານຕ່ຳ ຈະປະເຊີນກັບສະພາບການຫຼຸດລົງຂອງລາຍໄດ້ຈາກການອອກແຮງງານ ເຊິ່ງເປັນການສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ: ລາຍໄດ້ຈາກການອອກແຮງງານ ມີການສັ່ນໄຫວສູງໃນກຸ່ມຜູ້ອອກແຮງງານເຫຼົ່ານີ້.

ຕາຕະລາງ 4. ລາຍໄດ້ຈາກການອອກແຮງງານ (% ຂອງຜູ້ຕອບສຳພາດທີ່ມີວຽກເຮັດງານທຳ)

	ລາຍໄດ້ຈາກການອອກແຮງງານ ເມື່ອສົມທຽບໃສ່ໄລຍະການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນເມສາ/ພຶດສະພາ 2022			ສ່ວນແບ່ງຜູ້ຕອບສຳພາດທີ່ມີວຽກເຮັດງານທຳ ເຊິ່ງເຮັດວຽກທີສອງເພີ່ມຈາກວຽກທີ່ຕົນເຮັດຢູ່	
	ເພີ່ມຂຶ້ນ	ບໍ່ປ່ຽນ	ຫຼຸດລົງ	ເມສາ/ພຶດສະພາ 2022	ທັນວາ/ມັງກອນ 2022-23
ຄົວເຮືອນທັງໝົດ	35,3	40,8	23,9	50,5	45,9
ຜູ້ຊາຍເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວ	36,8	41,1	22,1	54,7	49,3
ແມ່ຍິງເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວ	32,5	40,3	27,2	42,9	39,5
ເຂດຕົວເມືອງ	29,8	48,6	21,6	38,9	36,7
ເຂດຊົນນະບົດ	38,1	36,8	25,1	56,3	50,6
ມີສີມືແຮງງານສູງ	30,2	46,8	23,0	52,2	48,3
ມີສີມືແຮງງານຕ່ຳ	43,0	31,6	25,3	47,8	42,2
ສ່ວນເທິງ 60	34,8	40,7	24,6	50,4	45,6
ສ່ວນລຸ່ມ 40	36,5	41,2	22,3	50,8	46,7

ໝາຍເຫດ: ຕົວເລກ ໄດ້ຜ່ານການຄຳນວນໂດຍອີງໃສ່ສູດຖ່ວງນ້ຳໜັກ. ຕົວເລກສຳລັບໄລຍະສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນເມສາ/ພຶດສະພາ 2022 ແມ່ນໄດ້ຈາກຂໍ້ມູນການສຳພາດອີງຕາມຄຳຖາມທີ່ຖາມຄືນໃນຮອບທີ 6. ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ມີສີມືແຮງງານສູງ ແມ່ນຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາເປັນ. ສ່ວນລຸ່ມ 40 ໝາຍເຖິງສ່ວນບຸກຄົນໃນສ່ວນລຸ່ມ 40 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້. ສ່ວນເທິງ 60 ໝາຍເຖິງສ່ວນບຸກຄົນໃນສ່ວນເທິງ 60 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້.

ຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກຳ

ປະມານ 10,5 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກຳ ປະເຊີນກັບເຫດການລົບກວນຕໍ່ຂະບວນການຜະລິດໃນປີ 2022 ເຊິ່ງຈຸດໜັກແມ່ນຍ້ອນໄພພິບັດທຳມະຊາດ ແລະ ບັນຫາຂາດແຄນແຮງງານ (ຕາຕະລາງ 5). ສ່ວນແບ່ງຂອງຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກຳ ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 73,4% ໃນລະຍະການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນມິຖຸນາ/ກໍລະກົດ 2020 ມາເປັນ 87,0% ໃນໄລຍະການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນທັນວາ/ມັງກອນ 2022-23 ໂດຍສ່ວນແບ່ງຂອງຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກຳໃນເຂດຕົວເມືອງ ເພີ່ມຈາກ 52,5% ມາເປັນ 73,2%. ຕົວເລກດັ່ງກ່າວ ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ຫຼາຍຄົວເຮືອນ ພາກັນເຮັດການຜະລິດກະສິກຳ ຫຼື ເຮັດການປູກຝັງເພື່ອສະໜອງສະບຽງອາຫານໃຫ້ຄອບຄົວຂອງຕົນ ໃນໄລຍະເກີດພະຍາດ ລະບາດໂຄວິດ 19 ຫຼື ໄລຍະທີ່ມີອັດຕາເງິນເຟີ້ສູງ. ໄພພິບັດທຳມະຊາດຕ່າງໆເຊັ່ນ: ນ້ຳຖ້ວມ ຫຼື ໄພແລ້ງ ຖືເປັນເຫດການລົບກວນອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ຕໍ່ການຜະລິດກະສິກຳຂອງຄົວເຮືອນ ເວົ້າສະເພາະໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ໃນກຸ່ມຄົວເຮືອນຜະລິດກະສິກຳທີ່ມີລາຍໄດ້ຕ່ຳ. ບັນຫາຂາດແຄນແຮງງານ, ລາຄາປັດໄຈການຜະລິດກະສິກຳທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ແລະ ຄວາມບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງປັດໄຈການຜະລິດອື່ນໆ ເຫັນວ່າ: ພົ້ນເດັ່ນໃນເຂດຕົວເມືອງ ໃນຂະນະທີ່ບັນຫາຂາດແຄນແຫຼ່ງທຶນ ເປັນບັນຫາໃຫຍ່ໃນກຸ່ມຄົວເຮືອນຜະລິດກະສິກຳທີ່ມີລາຍໄດ້ຕ່ຳໃນເຂດຊົນນະບົດ. ຊາວກະສິກອນຈຳນວນໜຶ່ງ ເວົ້າສະເພາະໃນກຸ່ມຄົວເຮືອນຜະລິດກະສິກຳທີ່ມີລາຍໄດ້ສູງໃນເຂດຕົວເມືອງ ແຈ້ງວ່າ: ເຂົາເຈົ້າຢຸຕິການຜະລິດກະສິກຳ ຍ້ອນໄດ້ວຽກໃນຂະແໜງອື່ນ.

ຕາຕະລາງ 5. ຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກຳ

			% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກຳ ທີ່ບໍ່ສາມາດເຮັດການຜະລິດປົກກະຕິ, ຕາມສິ່ງທ້າທາຍ					
	% ຂອງຄົວເຮືອນ ທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກຳ	% ຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກຳ ແຕ່ບໍ່ສາມາດເຮັດການຜະລິດປົກກະຕິ ນັບແຕ່ເດືອນມັງກອນ 2022	ບໍ່ສາມາດຂາຍ/ຂົນສົ່ງຜົນຜະລິດ	ລາຄາ/ຄ່າຂົນສົ່ງ ປັດໃຈການຜະລິດ	ຂາດແຄນແຮງງານ	ຂາດແຄນເຄື່ອງກົນ	ໄພພິບັດ	ເຫດຜົນອື່ນໆ
ຄົວເຮືອນທັງໝົດ	87,0	10,5	5,0	7,3	19,5	18,9	22,2	9,3
ເຂດຕົວເມືອງ	74,0	12,9	3,5	11,9	22,0	17,0	18,2	10,2
ເຂດຊົນນະບົດ	94,0	9,5	5,8	4,8	18,1	19,9	24,4	8,9
ສ່ວນເທິງ 60	84,2	9,1	4,6	7,5	17,8	17,2	23,8	10,1
ສ່ວນລຸ່ມ 40	93,6	13,3	5,4	7,1	22,0	21,2	19,9	8,2

ໝາຍເຫດ: ຕົວເລກ ໄດ້ຜ່ານການຄຳນວນໂດຍອີງໃສ່ສູດຖ່ວງນ້ຳໜັກ. ສ່ວນລຸ່ມ 40 ໝາຍເຖິງສ່ວນບຸກຄົນໃນສ່ວນລຸ່ມ 40 ຂອງການກະຈາຍດ້ານການຊົມໃຊ້. ສ່ວນເທິງ 60 ໝາຍເຖິງສ່ວນບຸກຄົນໃນສ່ວນເທິງ 60 ຂອງການກະຈາຍດ້ານການຊົມໃຊ້. ສ່ວນແບ່ງຄົວເຮືອນໃນເຂດຕົວເມືອງທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກຳ ພົບວ່າ: ຄ່ອຍໆເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 52,5% ໃນການສຳຫຼວດຮອບທີ 1 ມາເປັນ 67,5% ໃນຮອບທີ 5, ແລະ 74,0% ໃນຮອບທີ 6.

ທຸລະກິດຄອບຄົວ

ລາຍຮັບຈາກທຸລະກິດຄອບຄົວ ເຫັນວ່າ: ມີການປັບປຸງດີຂຶ້ນໃນປີ 2022. ພົບວ່າ: ເກືອບ 40 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງຄົວເຮືອນທັງໝົດ ດຳເນີນທຸລະກິດຄອບຄົວໃນປີ 2022 ເຊິ່ງໃນນັ້ນ 40% ແມ່ນເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດໃນຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ອີກ 42,3% ເຮັດທຸລະກິດໃນຂະແໜງການຄ້າ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ຂະແໜງການບໍລິການນັກທ່ອງທ່ຽວ. ໃນໄລຍະການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນທັນວາ/ມັງກອນ 2022-2023, ທຸລະກິດຄອບຄົວຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ (56,2%) ລາຍງານວ່າ: ມີລາຍຮັບສູງຂຶ້ນ ເມື່ອທຽບໃສ່ໄລຍະເວລາດຽວກັນຂອງປີກາຍ ແລະ ມີພຽງ 25,1% ທີ່ປະເຊີນກັບສະພາບການທີ່ມີລາຍໄດ້ຫຼຸດລົງ (ຕາຕະລາງ 6). ເກືອບສອງສ່ວນສາມຂອງຈຳນວນທຸລະກິດທັງໝົດ ເຫັນລາຍໄດ້ຂອງຕົນກັບຄືນມາໃນລະດັບເກົ່າ ຫຼື ສູງລື່ນລະດັບທີ່ເຄີຍຫາໄດ້ກ່ອນເກີດພະຍາດລະບາດ ເຊິ່ງມີການປັບຕົວດີຂຶ້ນໃນລະດັບ 18,4 ຈຸດເປີເຊັນ ນັບແຕ່ໄລຍະການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນເມສາ/ພຶດສະພາ 2022.

ລາຍຮັບທີ່ປັບຕົວດີຂຶ້ນ ເຫັນໄດ້ເດັ່ນຊັດສຳລັບທຸລະກິດໃນຂະແໜງການກະສິກຳ ເຊິ່ງຖືເປັນການສ້າງຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ຄົວເຮືອນລາຍໄດ້ຕ່ຳ ແລະ ກຸ່ມຄົວເຮືອນໃນເຂດຊົນນະບົດ. ໃນຈຳນວນຄົວເຮືອນທີ່ຕອບສຳພາດ ພົບວ່າ: ອັດຕາສ່ວນທຸລະກິດຄອບຄົວ ທີ່ມີລາຍຮັບເພີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 2022 ແລະ ສູງກວ່າລະດັບທີ່ເຄີຍຫາໄດ້ໃນໄລຍະກ່ອນເກີດພະຍາດລະບາດ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນທຸລະກິດຄອບຄົວຂອງຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ຕ່ຳ ແລະ ຄົວເຮືອນໃນເຂດຊົນນະບົດ ກໍ່ຄືທຸລະກິດຄອບຄົວ ທີ່ຜູ້ຊາຍເປັນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ບໍລິຫານທຸລະກິດ. ທຸລະກິດຄອບຄົວເຫຼົ່ານີ້ ສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດໃນຂະແໜງກະສິກຳ ເຊິ່ງເປັນຂະແໜງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນສັນຍານການຟື້ນຕົວໃນຕົ້ນປີ 2022. ສອງສ່ວນສາມຂອງທຸລະກິດໃນຂະແໜງກະສິກຳ ເຫັນລາຍໄດ້ຂອງຕົນເພີ່ມສູງຂຶ້ນໃນປີ 2022 ເຊິ່ງເປັນການສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງກິດຈະກຳຜະລິດກະສິກຳໃນໄລຍະລະດູການປູກຝັງໃນລະຫວ່າງເດືອນມິຖຸນາ ເຖິງ ພະຈິກ 2022 ເມື່ອສົມທຽບໃສ່ໄລຍະເວລາດຽວກັນຂອງປີ 2021. ຫາກສົມທຽບການຟື້ນຕົວຂອງທຸລະກິດຄອບຄົວລະຫວ່າງຂະແໜງ ການໃສ່ກັນແລ້ວ ອີງຕາມຕົວເລກໃນທ້າຍປີ 2022 ເຫັນວ່າ: ທຸລະກິດຄອບຄົວໃນຂະແໜງການບໍລິການ ມີການຟື້ນຕົວທີ່

ເຂັ້ມແຂງກວ່າ. ໃນຂະນະທີ່ປະມານເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງທຸລະກິດຄອບຄົວທີ່ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດໃນຂະແໜງການຄ້າ, ຂົນສົ່ງ, ບໍລິການນັກທ່ອງທ່ຽວ ກໍລ້ວນແຕ່ເຫັນລາຍຮັບຂອງຕົນເພີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 2022.

ຕາຕະລາງ 6. ທຸລະກິດຄອບຄົວ

	% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ມີທຸລະກິດຄອບຄົວ	ລາຍຮັບຂອງເດືອນປະຈຸບັນ ທຽບໃສ່ປີກາຍ (% ຂອງທຸລະກິດຄອບຄົວໃນເງື່ອນໄຂການສຳຫຼວດ)			ລາຍຮັບຂອງເດືອນປະຈຸບັນ ທຽບໃສ່ໄລຍະກ່ອນໂຄວິດ (% ຂອງທຸລະກິດຄອບຄົວໃນເງື່ອນໄຂການສຳຫຼວດ)		
		ລື່ນເກົ່າ	ຄືເກົ່າ	ຫຼຸດເກົ່າ	ລື່ນເກົ່າ	ຄືເກົ່າ	ຫຼຸດເກົ່າ
ຄົວເຮືອນທັງໝົດ	39,7	56,2	18,7	25,1	48,6	16,2	35,2
ເຂດຕົວເມືອງ	39,5	53,5	19,9	26,7	39,4	15,9	44,7
ເຂດຊົນນະບົດ	39,8	57,7	18,1	24,2	53,0	16,4	30,6
ສ່ວນເທິງ 60	45,3	53,9	18,4	27,7	46,3	14,9	38,8
ສ່ວນລຸ່ມ 40	26,9	65,1	19,8	15,0	58,1	21,6	20,3
ຜູ້ຊາຍບໍລິຫານ		59,2	17,6	23,1	51,0	17,2	31,8
ແມ່ຍິງບໍລິຫານ		52,3	20,1	27,6	45,5	15,0	39,5

ໝາຍເຫດ: ທຸລະກິດຄອບຄົວໃນເງື່ອນໄຂການສຳຫຼວດ ແມ່ນທຸລະກິດຄອບຄົວ ທີ່ເລີ່ມເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດກ່ອນປີກາຍ ແລະ ກ່ອນໄລຍະເກີດພະຍາດລະບາດໂຄວິດ. ຕົວເລກ ໄດ້ຜ່ານການຄຳນວນໂດຍອີງໃສ່ສູດຖ່ວງນ້ຳໜັກ. ສ່ວນລຸ່ມ 40 ໝາຍເຖິງສ່ວນບຸກຄົນໃນສ່ວນລຸ່ມ 40 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້. ສ່ວນເທິງ 60 ໝາຍເຖິງສ່ວນບຸກຄົນໃນສ່ວນເທິງ 60 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້.

ລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນ

ສ່ວນແບ່ງຂອງຄົວເຮືອນ ທີ່ລາຍງານການສູນເສຍລາຍໄດ້ ອັນເປັນຜົນເນື່ອງມາຈາກພະຍາດລະບາດໂຄວິດ ເຫັນວ່າ: ສືບຕໍ່ຫຼຸດລົງ. ໃນໄລຍະການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນເມສາ/ພຶດສະພາ 2022, ມີ 43,4% ຂອງຄົວເຮືອນ ທີ່ລາຍງານການສູນເສຍລາຍໄດ້ ຍ້ອນຜົນກະທົບຈາກພະຍາດລະບາດ ເຊິ່ງໃນນັ້ນ 21% ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ລາຍໄດ້ຄົວເຮືອນຂອງຕົນ ຫຼຸດລົງກາຍເຄິ່ງ. ແຕ່ຕົວເລກເຫຼົ່ານີ້ ໄດ້ຫຼຸດລົງມາຢູ່ທີ່ 35,1% ແລະ 16,3% ຕາມລຳດັບ ໃນໄລຍະການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນທັນວາ/ມັງກອນ 2022-23 (ຕາຕະລາງ 7). ຄົວເຮືອນໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ຕ່ຳ ພົບວ່າ: ມີການຟື້ນຕົວທີ່ເຂັ້ມແຂງດ້ານລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນ. ສ່ວນແບ່ງຄົວເຮືອນທີ່ປະເຊີນກັບສະພາບລາຍໄດ້ຫຼຸດລົງຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງເຫັນວ່າ: ມີຕົວເລກຫຼຸດລົງຫຼາຍ ໃນກຸ່ມຄົວເຮືອນໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ຕ່ຳ.

ຕາຕະລາງ 7. ຕົວເລກການຫຼຸດລົງຂອງລາຍໄດ້ທັງໝົດຂອງຄົວເຮືອນ

	ໄລຍະການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນເມສາ/ພຶດສະພາ 2022 ທຽບໃສ່ໄລຍະກ່ອນເກີດພະຍາດລະບາດໂຄວິດ		ໄລຍະການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນທັນວາ /ມັງກອນ 2022 -23 ທຽບໃສ່ໄລຍະກ່ອນເກີດພະຍາດລະບາດໂຄວິດ		ໄລຍະການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນທັນວາ/ມັງກອນ 2022 -23 ທຽບໃສ່ໄລຍະເວລາດຽວກັນຂອງປີກາຍ	
	ໜ້ອຍກວ່າເຄິ່ງ	ຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງ	ໜ້ອຍກວ່າເຄິ່ງ	ຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງ	ໜ້ອຍກວ່າເຄິ່ງ	ຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງ
ຄົວເຮືອນທັງໝົດ	22,3	21,1	18,8	16,3	19,5	13,2
ເຂດໃນເມືອງ	22,7	20,6	17,7	17,3	16,9	15,4
ເຂດຊົນນະບົດ	22,1	21,4	19,4	15,8	20,8	12,1
ສ່ວນເທິງ 60	23	20,2	19,0	16,0	19,3	12,6
ສ່ວນລຸ່ມ 40	20,8	23,1	18,3	17,1	19,9	14,7

ໝາຍເຫດ: ຕົວເລກ ໄດ້ຜ່ານການຄຳນວນໂດຍອີງໃສ່ສູດຖ່ວງນ້ຳໜັກ. ສ່ວນລຸ່ມ 40 ໝາຍເຖິງສ່ວນບຸກຄົນໃນສ່ວນລຸ່ມ 40 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້. ສ່ວນເທິງ 60 ໝາຍເຖິງສ່ວນບຸກຄົນໃນສ່ວນເທິງ 60 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້.

ຄົວເຮືອນ ມີລາຍໄດ້ມາຈາກຫຼາກຫຼາຍແຫຼ່ງ. ການສຳຫຼວດຮອບຫຼ້າສຸດ ໃຫ້ເຫັນວ່າ: ໃນໄລຍະຄັ້ງເດືອນເມສາ/ພຶດສະພາ 2022 ແລະ ຄັ້ງເດືອນທັນວາ/ມັງກອນ 2022-23, ຄົວເຮືອນໃນເຂດຊົນນະບົດ ໄດ້ກະຈາຍແຫຼ່ງລາຍໄດ້ການຫາລ້ຽງຊີບ ດ້ວຍການເຮັດກິດຈະກຳສ້າງລາຍໄດ້ຕ່າງໆ ໃນຂະນະດຽວກັນ ຈຳນວນຄົວເຮືອນໃນເຂດຕົວເມືອງ ທີ່ມີລາຍໄດ້ຈາກທຸລະກິດຄອບຄົວ ແລະ ເງິນໂອນຈາກຕ່າງປະເທດ ແມ່ນມີຈຳນວນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ຕ້ອງຂອບໃຈກິດຈະກຳການຜະລິດກະສິກຳ ທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນໃນໄລຍະລະດູການຜະລິດປີ 2022 ເມື່ອສົມທຽບໃສ່ປີກ່ອນໜ້ານັ້ນ, ລາຍຮັບຈາກການຜະລິດ ກະສິກຳ ຖືເປັນແຫຼ່ງລາຍຮັບ ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍສຸດສຳລັບທຸກປະເພດຄົວເຮືອນ ຍົກເວັ້ນຄົວເຮືອນທີ່ມີແມ່ຍິງເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວ (ຕາຕະລາງ 8). ກຸ່ມຄົວເຮືອນທີ່ມີແມ່ຍິງເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວກະຈາຍລາຍໄດ້ຂອງຕົນ ດ້ວຍການເຮັດກິດຈະກຳສ້າງລາຍໄດ້ຕ່າງໆ ນັບຕັ້ງແຕ່ການເຮັດທຸລະກິດ ໄປຈົນຮອດ ການໄດ້ເງິນຈາກເງິນໂອນຈາກຕ່າງປະເທດ. ໃນຈຳນວນຄົວເຮືອນສ່ວນລຸ່ມ 40 ເຫັນວ່າ: ລາຍໄດ້ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍສຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແມ່ນມາຈາກແຫຼ່ງເງິນໂອນພາຍໃນ.

ລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນຈາກການເຮັດກິດຈະກຳທາງທຸລະກິດ ພົບວ່າ: ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທາງລົບຫຼາຍສຸດ. ປີທີ່ຜ່ານມາ ພົບວ່າ: ຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງສ່ວນສາມຂອງຄົວເຮືອນທັງໝົດ ມີລາຍໄດ້ຈາກທຸລະກິດ. ຢ່າງໃດກໍ່ດີ, 40% ຂອງຈຳນວນຄົວເຮືອນເຫຼົ່ານັ້ນມີລາຍໄດ້ຫຼຸດລົງຈາກການເຮັດທຸລະກິດ ເຊິ່ງຫຼາຍກວ່າໝູ່ແມ່ນສ່ວນແບ່ງຄົວເຮືອນທີ່ມີແມ່ຍິງເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວ ແລະ ຄົວເຮືອນໃນເຂດຕົວເມືອງ (ຕາຕະລາງ 9). ເຖິງວ່າ ລາຍໄດ້ຈາກການຜະລິດກະສິກຳ ຖືເປັນແຫຼ່ງລາຍໄດ້ຫຼັກໃນການລ້ຽງຊີບສຳລັບ 77,6% ຂອງຈຳນວນຄົວເຮືອນທັງໝົດ, ແຕ່ມີພຽງແຕ່ 27% ຂອງຜູ້ຕອບສຳພາດ ທີ່ລາຍງານວ່າ: ມີລາຍໄດ້ຈາກການຜະລິດກະສິກຳ ຫຼຸດລົງໃນໄລຍະປີກາຍ. ລາຍໄດ້ຄົວເຮືອນທີ່ມາຈາກຄ່າຕອບແທນແຮງງານ ໂດຍລວມມີຄວາມໝັ້ນຄົງກວ່າລາຍໄດ້ຈາກແຫຼ່ງອື່ນໆ, ໂດຍມີພຽງແຕ່ 17,4% ຂອງຈຳນວນຄົວເຮືອນທັງໝົດ ທີ່ລາຍງານການຫຼຸດລົງຂອງລາຍໄດ້ຈາກຄ່າຕອບແທນແຮງງານ ແລະ ອີກ 5,9% ປະເຊີນກັບສະພາບລາຍໄດ້ຈາກຄ່າຕອບແທນແຮງງານຫຼຸດລົງກາຍເຄິ່ງໃນປີກາຍ. ການສູນເສຍລາຍໄດ້ຄົວເຮືອນຈາກແຫຼ່ງການເຮັດວຽກໃຫ້ຄ່າຕອບແທນແຮງງານຍັງຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ກວ້າງ ສຳລັບກຸ່ມຄົວເຮືອນທີ່ມີແມ່ຍິງເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວ ແລະ ຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ຕ່ຳ.

ຕາຕະລາງ 8. ແຫຼ່ງລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນ

	% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ອາໄສແຕ່ລະແຫຼ່ງລາຍໄດ້									
	ລາຍໄດ້ຈາກການຜະລິດກະສິກຳ		ລາຍໄດ້ຈາກການເຮັດທຸລະກິດ		ລາຍໄດ້ຈາກຄ່າຕອບແທນແຮງງານ		ເງິນໂອນຈາກຕ່າງປະເທດ		ເງິນໂອນພາຍໃນ	
	ທັນວາ/ມັງກອນ 2022-23	ປ່ຽນແປງຈາກ ເມສາ/ພຶດສະພາ 2022	ທັນວາ/ມັງກອນ 2022-23	ປ່ຽນແປງຈາກ ເມສາ/ພຶດສະພາ 2022	ທັນວາ/ມັງກອນ 2022-23	ປ່ຽນແປງຈາກ ເມສາ/ພຶດສະພາ 2022	ທັນວາ/ມັງກອນ 2022-23	ປ່ຽນແປງຈາກ ເມສາ/ພຶດສະພາ 2022	ທັນວາ/ມັງກອນ 2022-23	ປ່ຽນແປງຈາກ ເມສາ/ພຶດສະພາ 2022
ຄົວເຮືອນທັງໝົດ	77,6	9,6	35,5	2,0	69,6	2,2	9,2	2,1	16,9	0,2
ຜູ້ຊາຍເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວ	79,3	10,4	34,7	1,5	70,3	1,9	8,4	1,8	17,0	-0,03
ແມ່ຍິງເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວ	61,1	-2,8	42,3	8,2	62,8	0,1	16,9	8,0	16,0	0,6
ເຂດຕົວເມືອງ	56,6	8,9	42,0	4,2	77,1	-0,4	9,4	4,5	15,9	0,1
ເຂດຊົນນະບົດ	88,8	10,0	32,0	0,9	65,6	3,6	9,0	0,9	17,4	0,2
ສ່ວນເທິງ 60	73,0	10,5	41,1	2,2	71,8	2,3	8,8	2,2	16,7	-0,8
ສ່ວນລຸ່ມ 40	88,1	7,9	22,4	1,41	64,5	1,8	10,0	2,2	17,3	2,5

ໝາຍເຫດ: ຕົວເລກ ໄດ້ຜ່ານການຄຳນວນໂດຍອີງໃສ່ສູດຖ່ວງນ້ຳໜັກ. ສ່ວນລຸ່ມ 40 ໝາຍເຖິງສ່ວນບຸກຄົນໃນສ່ວນລຸ່ມ 40 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້. ສ່ວນເທິງ 60 ໝາຍເຖິງ 60 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້.

ຕາຕະລາງ 9. ການຫຼຸດລົງຂອງລາຍໄດ້ຄົວເຮືອນ ຕາມແຫຼ່ງລາຍໄດ້

	% ຂອງຈຳນວນຄົວເຮືອນທັງໝົດ ຕາມແຕ່ລະແຫຼ່ງລາຍໄດ້ ທີ່ພະເຊີນບັນຫາການຫຼຸດລົງຂອງລາຍໄດ້ ໃນການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນທັນວາ/ມັງກອນ 2022-23 ເມື່ອສົມທຽບໃສ່ໄລຍະເວລາດຽວກັນຂອງປີກາຍ									
	ລາຍໄດ້ຈາກການຜະລິດກະສິກຳ		ລາຍໄດ້ຈາກທຸລະກິດຄອບຄົວ		ລາຍໄດ້ຈາກຄ່າຕອບແທນແຮງງານ		ເງິນໂອນຈາກຕ່າງປະເທດ		ເງິນໂອນພາຍໃນ	
	ໜ້ອຍກວ່າເດີມ	ຫຼາຍກວ່າເດີມ	ໜ້ອຍກວ່າເດີມ	ຫຼາຍກວ່າເດີມ	ໜ້ອຍກວ່າເດີມ	ຫຼາຍກວ່າເດີມ	ໜ້ອຍກວ່າເດີມ	ຫຼາຍກວ່າເດີມ	ໜ້ອຍກວ່າເດີມ	ຫຼາຍກວ່າເດີມ
ຄົວເຮືອນທັງໝົດ	16,1	11,1	23,7	16,8	11,5	5,9	11,7	12,1	16,2	11,3
ຜູ້ຊາຍເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວ	16,1	11,0	23,4	15,8	11,7	5,7	13,3	12,3	15,2	11,6
ແມ່ຍິງເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວ	16,7	12,7	25,5	24,8	8,9	7,6	4,3	11,1	26,3	8,9
ເຂດຕົວເມືອງ	16,4	14,8	26,6	18,0	8,4	6,6	15,8	13,0	16,8	15,3
ເຂດຊົນນະບົດ	16,0	9,9	21,6	16,0	13,4	5,4	9,5	11,5	15,9	9,4
ສ່ວນເທິງ 60	17,8	10,6	24,1	16,7	11,1	4,9	11,5	12,8	16,0	11,3
ສ່ວນລຸ່ມ 40	12,9	12,1	21,9	17,3	12,4	8,3	12,3	10,6	16,6	7,4

ໝາຍເຫດ: ຕົວເລກ ໄດ້ຜ່ານການຄຳນວນໂດຍອີງໃສ່ສູດຖ່ວງນ້ຳໜັກ. ສ່ວນລຸ່ມ 40 ໝາຍເຖິງສ່ວນບຸກຄົນໃນສ່ວນລຸ່ມ 40 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້. ສ່ວນເທິງ 60 ໝາຍເຖິງ 60 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້.

ການຊົມໃຊ້

ຜົນກະທົບຈາກການເພີ່ມສູງຂຶ້ນຂອງລາຄານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ແລະ ລາຄາສະບຽງອາຫານ

ບັນຫາເງິນເຟີ້ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ເກືອບທຸກຄົວເຮືອນ ໂດຍເກົ້າສິບສ່ວນຮ້ອຍຂອງຜູ້ຕອບສຳພາດທັງໝົດ ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ຄົວເຮືອນຂອງຕົນ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກບັນຫາເງິນເຟີ້ໃນປີ 2022, ໃນນັ້ນ 57% ຕ້ອງປະເຊີນກັບຜົນກະທົບໃນລະດັບສູງ (ຕາຕະລາງ 10). ຄົວເຮືອນໃນເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ຄົວເຮືອນສ່ວນເທິງ 60 ພົບວ່າ: ຖືກກະທົບໃນລັກສະນະບໍ່ສົມສ່ວນຄື: 63% ຂອງຄົວເຮືອນໃນເຂດຕົວເມືອງ 57% ຂອງຄົວເຮືອນສ່ວນເທິງ 60 ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໃນລະດັບສູງຈາກບັນຫາເງິນເຟີ້ ປີ 2022 ເມື່ອສົມທຽບໃສ່ 53% ຂອງຄົວເຮືອນໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ 55% ຂອງຄົວເຮືອນສ່ວນລຸ່ມ 40 ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບລະດັບສູງ.

ຫຼາຍຄົວເຮືອນ ນຳໃຊ້ຫຼາກຫຼາຍວິທີຕ່າງໆກັນ ເພື່ອປົກປ້ອງຕົນເອງຈາກບັນຫາເງິນເຟີ້. ໃນການຮັບມືກັບບັນຫາການເຟີ້ຂອງລາຄານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ, ປະມານ 80% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ໄດ້ຫຼຸດປະລິມານການຊົມໃຊ້ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ແລະ ສິນຄ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟລົງ. ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ສູງທີ່ ຄົວເຮືອນລາຍໄດ້ຕ່ຳ ແລະ ຄົວເຮືອນໃນເຂດຊົນນະບົດ ຈະຂາຍຊັບສິນຂອງຕົນ ແລະ ສະແຫວງຫາໂອກາດສ້າງລາຍໄດ້ເພີ່ມ ເມື່ອທຽບໃສ່ຄົວເຮືອນໃນກຸ່ມອື່ນໆ, ໃນຂະນະທີ່ຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ສູງ ຢູ່ໄດ້ດ້ວຍການອາໄສເງິນແຮທີ່ມີ. ມີສັດສ່ວນນ້ອຍໜຶ່ງຂອງຈຳນວນຄົວເຮືອນທັງໝົດ (5,7%) ທີ່ລາຍງານວ່າ: ເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກລັດຖະບານ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາເງິນເຟີ້ຂອງລາຄານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ.

ຄົວເຮືອນສ່ວນໃຫຍ່ ຮັບມືກັບເງິນເຟີ້ຂອງລາຄາສະບຽງອາຫານ ດ້ວຍການປູກຝັງ ຫຼື ຊອກຫາອາຫານຕາມທຳມະຊາດ ທັງ ຫັນໄປບໍລິໂພກອາຫານທີ່ມີລາຄາຖືກລົງ ຫຼື ຫຼຸດລະດັບການບໍລິໂພກອາຫານລົງ. ຄົວເຮືອນທຸກຍາກໃນເຂດຊົນນະບົດສ່ວນໃຫຍ່ຕ້ອງອາໄສການຜະລິດກະສິກຳແບບເອື່ອຍອີງທຳມະຊາດ ເພື່ອຮັບມືກັບບັນຫາເງິນເຟີ້ສູງ. ຢ່າງໃດກໍດີ, 72% ຂອງຄົວເຮືອນໃນສ່ວນລຸ່ມ 40 ລາຍງານວ່າ: ຕ້ອງໄດ້ຫຼຸດການບໍລິໂພກອາຫານລົງ ເຊິ່ງເຫັນວ່າ: ມີປະມານ 10 ຈຸດເປີເຊັນ ສູງກວ່າ ການຫຼຸດບໍລິໂພກອາຫານລົງໃນກຸ່ມຄົວເຮືອນສ່ວນເທິງ 60. ປະເດັນດັ່ງກ່າວ ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນລະດັບຄວາມບອບບາງຂອງຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ຕ່ຳ ທີ່ຕ້ອງປະເຊີນກັບບັນຫາເງິນເຟີ້ຂອງລາຄາສະບຽງອາຫານທີ່ສູງຢູ່ລາວ. ເຊັ່ນດຽວກັບກໍລະນີການຮັບມືກັບເງິນເຟີ້ຂອງລາຄານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ມີຄົວເຮືອນຈຳນວນນ້ອຍໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ (6% ໂດຍລວມ ແລະ ອີກ 8% ໃນກຸ່ມສ່ວນລຸ່ມ 40) ທີ່ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກລັດຖະບານ ເພື່ອຮັບມືກັບບັນຫາການເຟີ້ຂອງລາຄາສະບຽງອາຫານ. ເມື່ອສົມທຽບໃສ່ຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ສູງແລ້ວເຫັນວ່າ: ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ສູງທີ່ຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ຕ່ຳ ຈະກູ້ຢືມເງິນຈາກທະນາຄານທຸລະກິດ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນ, ຈາກຄົນໃນຄອບຄົວ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນ ຫຼື ຕ້ອງຊື້ສິນຄ້າ ຫຼື ບໍລິການແບບຕິດໜີ້ ເພື່ອຮັບມືກັບລາຄາສະບຽງອາຫານທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ.

ຕາຕະລາງ 10. ຜົນກະທົບຂອງບັນຫາເງິນເຟີ້ ທີ່ມີຕໍ່ຄົວເຮືອນ

	% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກບັນຫາເງິນເຟີ້			5 ຍຸດທະສາດອັນດັບຕົ້ນ ເພື່ອຮັບມືກັບບັນຫາເງິນເຟີ້ຂອງລາຄານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ (% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ)					5 ຍຸດທະສາດອັນດັບຕົ້ນ ເພື່ອຮັບມືກັບບັນຫາເງິນເຟີ້ຂອງລາຄາສະບຽງອາຫານ (% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ)				
	ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ	ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໃນລະດັບໃດໜຶ່ງ	ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໃນລະດັບສູງ	ຫຼຸດການຊົມໃຊ້ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ	ຫຼຸດການຊົມໃຊ້ສິນຄ້າອື່ນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ	ອາໄສເງິນແຮ	ສ້າງລາຍໄດ້ເພີ່ມ	ຂາຍຊັບສິນ	ເຮັດການປູກຝັງຜະລິດສະບຽງອາຫານເອງ	ບໍລິໂພກສະບຽງອາຫານລາຄາຖືກລົງ	ອາໄສເງິນແຮ	ລ່າສັດ ຫຼື ຫາອາຫານຕາມທຳມະຊາດ	ຫຼຸດການບໍລິໂພກສະບຽງອາຫານ
ຄົວເຮືອນທັງໝົດ	12,6	30,9	56,5	80,7	77,6	70,4	58,3	41,6	87,5	77,1	72,3	68,7	65,7
ເຂດຕົວເມືອງ	10,1	27,0	62,9	81,3	75,8	70,3	50,4	28,7	75,9	77,2	73,6	52,5	64,1
ເຂດຊົນນະບົດ	13,9	33,0	53,0	80,4	78,7	70,4	62,7	48,8	94,0	77,1	71,6	77,7	66,6
ສ່ວນເທິງ 60	11,7	31,0	57,3	81,1	76,5	72,0	55,3	39,0	85,4	76,8	75,0	64,0	62,9
ສ່ວນລຸ່ມ 40	14,7	30,7	54,6	79,7	80,3	66,4	65,6	47,8	92,7	78,0	65,7	79,7	72,5

ໝາຍເຫດ: ຕົວເລກ ໄດ້ຜ່ານການຄຳນວນໂດຍອີງໃສ່ສູດຖ່ວງນ້ຳໜັກ.. ສ່ວນລຸ່ມ 40 ໝາຍເຖິງສ່ວນບຸກຄົນໃນສ່ວນລຸ່ມ 40 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້. ສ່ວນເທິງ 60 ໝາຍເຖິງ 60 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້.

ທຸລະກິດຄອບຄົວ

ເກືອບໝົດທຸກຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຄອບຄົວ ລາຍງານວ່າ: ໄດ້ປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ຍ້ອນບັນຫາເງິນເຟີ້ຂອງລາຄານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ແລະ ສິນຄ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ, ບັນຫາການອ່ອນຄ່າຂອງເງິນກີບ ແລະ ບັນຫາຂາດແຄນນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ. ຜົນກະທົບຂອງລາຄ້ານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ແລະ ບັນຫາຂາດແຄນນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟທີ່ມີຕໍ່ການດຳເນີນທຸລະກິດ ພົບວ່າ: ກະທົບໜັກສຸດຕໍ່ທຸລະກິດຂອງຄົວເຮືອນລາຍໄດ້ຕ່ຳເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ບັນດາທຸລະກິດໃນເຂດຊົນນະບົດ. ຫຼາຍກວ່າ 90% ຂອງທຸລະກິດໃນເຂດຊົນນະບົດ ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ບັນຫາຂາດແຄນນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ

ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ເມື່ອທຽບໃສ່ທຸລະກິດໃນເຂດຕົວເມືອງທີ່ຖືກກະທົບພຽງ 83% (ຕາຕະລາງ 11).

ປັດໄຈດຽວກັນທີ່ກ່າວເຖິງນັ້ນ ຍັງສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບ ຕໍ່ຜົນກໍາໄລຂອງປະມານເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງທຸລະກິດຄອບຄົວທັງໝົດ. ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ສູງ ທີ່ຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດເຊິ່ງມີແມ່ຍິງເປັນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ບໍລິຫານ ແລະ ທຸລະກິດທີ່ຄົວເຮືອນລາຍໄດ້ສູງເປັນເຈົ້າຂອງ ຈະຖືກກະທົບຈາກບັນຫາເງິນເຟີ້, ການອ່ອນຄ່າຂອງເງິນກີບ ແລະ ບັນຫາຂາດແຄນນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ເມື່ອສົມທຽບໃສ່ກັບຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດອື່ນໆ. ຍົກຕົວຢ່າງ: ບັນຫາເງິນເຟີ້ ເຮັດໃຫ້ 53% ຂອງທຸລະກິດທີ່ມີແມ່ຍິງເປັນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ບໍລິຫານ ມີກໍາໄລຫຼຸດລົງ ເມື່ອສົມທຽບໃສ່ ທຸລະກິດທີ່ມີຜູ້ຊາຍເປັນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ບໍລິຫານ ທີ່ມີພຽງ 42% ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ. ບັນຫາຂາດແຄນນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ມີທ່າອ່ຽງສົ່ງຜົນກະທົບຫຼາຍຕໍ່ຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດຄອບຄົວໃນເຂດຊົນນະບົດ ໃນຂະນະທີ່ບັນຫາການອ່ອນຄ່າຂອງເງິນກີບ ແລະ ບັນຫາເງິນເຟີ້ ສົ່ງຜົນກະທົບຫຼາຍຕໍ່ຫົວໜ່ວຍວິສະຫະກິດຄອບຄົວໃນເຂດຕົວເມືອງ.

ຕາຕະລາງ 11. ຜົນກະທົບຂອງບັນຫາເງິນເຟີ້ ທີ່ມີຕໍ່ທຸລະກິດຄອບຄົວ

	ຜົນການກະທົບຕ່າງໆ ທີ່ມີຕໍ່ການດໍາເນີນທຸລະກິດ ແລະ ຜົນກໍາໄລຂອງທຸລະກິດ (% ຂອງທຸລະກິດຄອບຄົວ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງປີ)							
	ອຸປະສັກກີດຂວາງການດໍາເນີນທຸລະກິດ				ຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ກໍາໄລ			
	ລາຄານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ	ບັນຫາ ຂາດແຄນນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ	ບັນຫາການອ່ອນຄ່າຂອງເງິນກີບ	ລາຄາເພີ່ມສູງຂື້ນ (ບໍ່ລວມນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ)	ລາຄານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ	ບັນຫາ ຂາດແຄນນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ	ບັນຫາການອ່ອນຄ່າຂອງເງິນກີບ	ລາຄາເພີ່ມສູງຂື້ນ (ບໍ່ລວມນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ)
ຄົວເຮືອນທັງໝົດ	93,5	88,7	91,9	93,2	45,0	52,9	49,6	46,5
ຜູ້ຊາຍເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວ	94,5	89,6	92,2	91,6	42,1	50,9	46,0	41,6
ແມ່ຍິງເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວ	92,2	87,6	91,5	95,3	48,8	55,5	54,3	52,8
ເຂດຕົວເມືອງ	90,2	82,9	91,6	92,5	44,7	51,3	54,7	50,1
ເຂດຊົນນະບົດ	95,3	91,8	92,0	93,6	45,2	53,7	47,0	44,6
ສ່ວນເທິງ 60	92,7	87,9	91,8	93,7	46,7	54,3	51,8	48,4
ສ່ວນລຸ່ມ 40	96,8	92,0	92,2	91,5	38,7	47,5	41,3	39,0

ໝາຍເຫດ: ຕົວເລກ ໄດ້ຜ່ານການຄໍານວນໂດຍອີງໃສ່ສູດຖ່ວງນ້ຳໜັກ. ສ່ວນລຸ່ມ 40 ໝາຍເຖິງສ່ວນບຸກຄົນໃນສ່ວນລຸ່ມ 40 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້. ສ່ວນເທິງ 60 ໝາຍເຖິງ 60 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້. ສ່ວນແບ່ງຂອງທຸລະກິດທີ່ມີຜູ້ຊາຍ ຫຼື ແມ່ຍິງ ເປັນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ບໍລິຫານ ແມ່ນ 57 ແລະ 43 ສ່ວນຮ້ອຍຕາມລໍາດັບ.

ຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກໍາ

ບັນຫາເງິນເຟີ້ຂອງລາຄາປັດໄຈການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ລາຄານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກໍາເກືອບທັງໝົດ. ປະມານ 90% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກໍາ ລາຍງານສະພາບທີ່ຕ້ອງປະເຊີນບັນຫາການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ແລະ ລາຄາປັດປັດໄຈການຜະລິດກະສິກໍາ. ໃນຈໍານວນປັດໄຈການຜະລິດກະສິກໍາທັງໝົດ, ບັນຫາການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ຖືວ່າ: ມີຜົນກະທົບສູງສຸດ. ຫຼາຍກວ່າສອງສ່ວນສາມຂອງຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກໍາ ນໍາໃຊ້ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ເປັນປັດໄຈການຜະລິດ ແລະ ສ່ວນແບ່ງດັ່ງກ່າວເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 75,2% ແລະ 77,6% ສໍາລັບຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກໍາໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ຄົວເຮືອນທຸກຍາກທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກໍາ (ຕາຕະລາງ 12). ຜົນກະທົບໂດຍກົງຂອງບັນຫາເງິນເຟີ້ ຍັງເຮັດໃຫ້ຄ່າແຮງງານເພີ່ມ

ສູງຂຶ້ນ ໂດຍ 85 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກຳ ພົບກັບສະພາບຕ້ອງຈ່າຍຄ່າແຮງງານ ສູງກວ່າໃນປີກາຍ. ພົບວ່າ: ຫົວໜ່ວຍຜະລິດກະສິກຳໃນເຂດຊົນນະບົດ ຖືກກະທົບໃນລັກສະນະບໍ່ສົມສ່ວນຈາກບັນຫາການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາຝຸ່ນເຄມີ, ເຄື່ອງກົນຈັກການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ຄ່າແຮງງານ. ບໍ່ແມ່ນສະເພາະແຕ່ຄວາມເປັນຈິງທີ່ວ່າ: ບັນຫາຄົວເຮືອນເຮັດການຜະລິດກະສິກຳໃນເຂດຊົນນະບົດ ຕ້ອງອາໄສປັດໄຈການຜະລິດເຫຼົ່ານັ້ນໃນລະດັບສູງ ແຕ່ສ່ວນແບ່ງຄົວເຮືອນເຫຼົ່ານັ້ນ ສ່ວນໃຫຍ່ ຍັງຕ້ອງປະເຊີນກັບບັນຫາການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາປັດໄຈການຜະລິດ.

ຕາຕະລາງ 12. ຜົນກະທົບຂອງບັນຫາເງິນເຟີ້ ຕໍ່ຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກຳ

	% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກຳ									
	ຝຸ່ນເຄມີ		ເມັດພັນ		ນ້ຳມັນກາຊວນ		ເຄື່ອງກົນຈັກຜະລິດກະສິກຳ		ແຮງງານການຜະລິດກະສິກຳ	
	ການນຳໃຊ້	ພະເຊີນບັນຫາການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາ	ການນຳໃຊ້	ພະເຊີນບັນຫາການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາ	ການນຳໃຊ້	ພະເຊີນບັນຫາການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາ	ການນຳໃຊ້	ພະເຊີນບັນຫາການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາ	ການນຳໃຊ້	ພະເຊີນບັນຫາການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາ
ຄົວເຮືອນທັງໝົດ	39,7	37,1	52,5	46,7	67,2	64,3	37,0	32,7	52,9	45,1
ເຂດຕົວເມືອງ	37,4	33,4	58,4	52,6	47,5	44,9	26,9	23,4	40,8	32,1
ເຂດຊົນນະບົດ	40,6	38,6	50,1	44,4	75,2	72,0	41,0	36,4	57,8	50,3
ສ່ວນເທິງ 60	40,2	37,7	55,5	50,0	62,2	59,2	36,6	32,4	54,1	46,6
ສ່ວນລຸ່ມ 40	38,7	36,0	46,4	40,0	77,6	74,5	37,7	33,2	50,5	42,1

ໝາຍເຫດ: ຕົວເລກ ໄດ້ຜ່ານການຄຳນວນໂດຍອີງໃສ່ສູດຖ່ວງນ້ຳໜັກ. ສ່ວນລຸ່ມ 40 ໝາຍເຖິງສ່ວນບຸກຄົນໃນສ່ວນລຸ່ມ 40 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້. ສ່ວນເທິງ 60 ໝາຍເຖິງ 60 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້.

ຕາຕະລາງ 13: ສິ່ງທ້າທາຍຕໍ່ການປູກຝັງ

	% ຂອງຄົວເຮືອນ ທີ່ຜະລິດແລະຂາຍພືດຊະນິດດຽວກັບປີກາຍ				% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດການຜະລິດພືດ				% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ຂາຍພືດຜົນຜະລິດ			
	ສົມທຽບໃສ່ປີກາຍ				ສິ່ງທ້າທາຍຕໍ່ການຜະລິດພືດສະບຽງອາຫານ				ສິ່ງທ້າທາຍຕໍ່ການຂາຍພືດຜົນຜະລິດ			
	ການຜະລິດ		ລາຄາຫົວໜ່ວຍ									
	ເພີ່ມຂຶ້ນ	ຫຼຸດລົງ	ເພີ່ມຂຶ້ນ	ຫຼຸດລົງ	ບໍ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ	ລາຄາແລະການຂາດແຄນ	ກ່ຽວຂ້ອງກັບດິນຟ້າອາກາດ	ສັດຕູພືດ, ພະຍາດ, ສັດ	ບໍ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ	ລາຄາຜົນຜະລິດຕ່ຳ	ລາຄານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ /ຄ່າຂົນສົ່ງ	ຂາດຜູ້ຮັບຊື້ / ຕະຫຼາດ
ຄົວເຮືອນທັງໝົດ	52,4	25,9	84,4	5,8	29,3	26,5	17,6	12,3	52,6	17,2	11,8	9,8
ເຂດຕົວເມືອງ	51,7	23,8	81,7	3,5	42,6	20,6	12,7	10,2	48,4	20,6	13,3	10,1
ເຂດຊົນນະບົດ	52,6	26,5	85,1	6,4	23,9	28,9	19,5	13,1	53,7	16,3	11,3	9,7
ສ່ວນເທິງ 60	53,7	24,8	83,0	5,4	32,1	24,1	17,0	12,8	52,9	18,1	12,4	9,5
ສ່ວນລຸ່ມ 40	50,4	27,9	86,8	6,4	23,4	31,4	18,7	11,3	52,0	15,6	10,7	10,1

ໝາຍເຫດ: ຕົວເລກ ໄດ້ຜ່ານການຄຳນວນໂດຍອີງໃສ່ສູດຖ່ວງນ້ຳໜັກ. ສ່ວນລຸ່ມ 40 ໝາຍເຖິງສ່ວນບຸກຄົນໃນສ່ວນລຸ່ມ 40 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້. ສ່ວນເທິງ 60 ໝາຍເຖິງ 60 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້.

ເງິນເຟີ້ຂອງລາຄາປັດໄຈການຜະລິດກະສິກຳ ໄດ້ສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ການຜະລິດພືດສະບຽງອາຫານຫຼຸດລົງ. ເຖິງວ່າ ພືດຜົນຜະລິດ ຈະມີລາຄາສູງຂຶ້ນກໍຕາມ ແຕ່ໜຶ່ງສ່ວນສີ່ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດການຜະລິດພືດສະບຽງອາຫານ ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ຫຼຸດການຜະລິດລົງ ຕັ້ງແຕ່ປີກາຍ. ສ່ວນແບ່ງຂອງຄົວເຮືອນທີ່ລາຍງານສະພາບການຫຼຸດການຜະລິດລົງ ເຫັນວ່າ: ເກືອບຢູ່ໃນລະດັບດຽວກັນໝົດ ສຳລັບທຸກປະເພດຄົວເຮືອນ ມີແຕ່ສ່ວນແບ່ງຂອງຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ຕ່ຳ ທີ່ຫຼຸດການຜະລິດລົງ ໃນລະດັບອ່າວສູງກວ່າຄົວເຮືອນປະເພດອື່ນໆ ເລັກນ້ອຍ (ຕາຕະລາງ 13). ຄວາມເປັນຈິງທີ່ວ່າ: ລາຄາປັດໄຈການຜະລິດ ເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າລາຄາຜົນຜະລິດ ອາດຈະເປັນສາເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍຄົວເຮືອນຕ້ອງຫຼຸດການຜະລິດລົງ: 26,5% ຂອງຄົວເຮືອນ ແຈ້ງວ່າ: ບັນຫາຂາດແຄນປັດໄຈການຜະລິດ ແລະ ລາຄາປັດໄຈການຜະລິດ ຖືເປັນສິ່ງທ້າທາຍສຳຄັນສຸດຕໍ່ການຜະລິດພືດສະບຽງອາຫານ. ໃນຂະນະທີ່ 17,2% ແຈ້ງວ່າ: ລາຄາຜົນຜະລິດທີ່ຕ່ຳ ແມ່ນສິ່ງທ້າຍທາຍສຳຄັນສຸດ ໃນເວລາຕ້ອງຂາຍພືດຜົນຜະລິດ.

ໄພພິບັດທຳມະຊາດ ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການຜະລິດພືດສະບຽງອາຫານຢູ່ລາວ ເກືອບຢາກວ່າຢູ່ໃນລະດັບດຽວກັບຜົນກະທົບຈາກບັນຫາເງິນເຟີ້ສູງ. ຄົວເຮືອນທີ່ລາຍງານວ່າ: ການຜະລິດພືດສະບຽງອາຫານໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດທຳມະຊາດ ກັບ ຄົວເຮືອນທີ່ລາຍງານວ່າ: ການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກບັນຫາເງິນເຟີ້ຂອງລາຄາປັດໄຈການຜະລິດ ພົບວ່າ: ມີສັດສ່ວນເທົ່າກັນ. ເຫັນວ່າ: ໄພພິບັດທຳມະຊາດ ສົ່ງຜົນກະທົບໃນລັກສະນະແຈກຢາຍເປັນກາງ ໝາຍວ່າ: ຄົວເຮືອນທີ່ມີຖານະຢູ່ລາວ ບໍ່ໄດ້ມີຄວາມສາມາດປັບຕົວ ໄດ້ດີກວ່າຄົວເຮືອນທີ່ທຸກຍາກ ໃນເວລາຕ້ອງຮັບມືກັບໄພພິບັດທຳມະຊາດ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ມາດຕະການປັບຕົວດ້ານການຜະລິດກະສິກຳຢູ່ລາວ ເພື່ອຮັບມືກັບຜົນກະທົບໃນລັກສະນະຕ່າງໆທີ່ເກີດຈາກບັນຫາການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບດິນຟ້າອາກາດໃນອະນາຄົດ ຈຳເປັນຕ້ອງມີລັກສະນະກວ້າງຂວາງ.

ການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບ, ການສຶກສາ ແລະ ເງິນແຮຂອງຄົວເຮືອນ

ບັນຫາເງິນເຟີ້ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ຄົວເຮືອນລາວສ່ວນໃຫຍ່ ໂດຍບີບຮັດງົບປະມານໃຊ້ຈ່າຍຂອງຄົວເຮືອນລົງ, ບີບບັງຄັບໃຫ້ຜູ້ຄົນຕ້ອງກູ້ຢືມເງິນ, ເອົາເງິນແຮອອກມາໃຊ້ກ່ອນ ຫຼື ຕ້ອງຫຼຸດລາຍຈ່າຍດ້ານການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບ ແລະ ດ້ານການສຶກສາລົງ. ເກືອບໝົດທຸກຄົວເຮືອນ ລ້ວນແຕ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກບັນຫາເງິນເຟີ້ຂອງລາຄາສິນຄ້າ ຫຼື ບໍລິການ ເຊິ່ງອັດຕາສ່ວນຄົວເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໃນລະດັບສູງ ແມ່ນກຸ່ມຄົວເຮືອນໃນເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ຄົວເຮືອນລາຍໄດ້ສູງ. ກາຍເຄິ່ງຂອງຈຳນວນຄົວເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທາງລົບ ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ເຂົາເຈົ້າ ຕ້ອງຫຼຸດລາຍຈ່າຍດ້ານການສຶກສາ ແລະ ດ້ານການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບລົງ (ຕາຕະລາງ 14). ການຫົດຕົວຂອງລາຍຈ່າຍທັງສອງຂົງເຂດ ພົບວ່າ: ຢູ່ໃນລະດັບສູງສຸດໃນກຸ່ມຄອບຄົວທຸກຍາກ ແລະ ຄອບຄົວເຂດຊົນນະບົດ ທີ່ມີງົບປະມານໃຊ້ຈ່າຍຈຳກັດສູງ. ບັນຫາເງິນເຟີ້ ຍັງເຮັດໃຫ້ເງິນແຮຂອງຄົວເຮືອນບົກແຫ້ງລົງ ໂດຍ 90% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກບັນຫາເງິນເຟີ້ ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ເຂົາເຈົ້າ ຕ້ອງເອົາເງິນແຮອອກມານຳໃຊ້. ເຖິງວ່າຄົວເຮືອນທີ່ທຸກຍາກ ກໍມີສະພາບຄືກັບຄົວເຮືອນອື່ນໆ ທີ່ຕ້ອງເອົາເງິນແຮອອກມາໃຊ້ຈ່າຍ ແຕ່ລະດັບເງິນແຮຂອງຄົວເຮືອນທຸກຍາກ ເຫັນວ່າ: ຕ່ຳກວ່າກຸ່ມຄົວເຮືອນອື່ນໆຫຼາຍ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ຜົນທະທ້ອນໄລຍະຍາວຂອງບັນຫາເງິນເຟີ້ສູງ (ເມື່ອພິຈາລະນາຈາກສະພາບຕ້ອງຫຼຸດລາຍຈ່າຍດ້ານການສຶກສາ

ແລະ ດ້ານການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບລົງ ບວກກັບສະພາບເງິນແຮບົກແຫ້ງໃນລະດັບສູງ) ໜ້າຈະຍັງຄົງສືບຕໍ່ກະທົບຕໍ່ກຸ່ມຄົວເຮືອນທີ່ທຸກຍາກ.

ຕາຕະລາງ 14. ຜົນກະທົບຂອງບັນຫາເງິນເຟີ້ ຕໍ່ລາຍຈ່າຍໃນການພັດທະນາທຶນມະນຸດ ແລະ ລະດັບເງິນແຮ

	% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກບັນຫາເງິນເຟີ້	% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ		
		ຫຼຸດລາຍຈ່າຍດ້ານການສຶກສາ	ຫຼຸດລາຍຈ່າຍດ້ານການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບ	ເງິນແຮຫຼຸດລົງ
ຄົວເຮືອນທັງໝົດ	87,4	55,8	57,9	90,0
ເຂດຕົວເມືອງ	89,9	50,5	52,1	90,9
ເຂດຊົນນະບົດ	86,1	58,8	61,1	89,5
ສ່ວນເທິງ 60	88,3	50,7	54,6	90,1
ສ່ວນລຸ່ມ 40	85,3	68,2	65,6	89,8

ໝາຍເຫດ: ຕົວເລກ ໄດ້ຜ່ານການຄຳນວນໂດຍອີງໃສ່ສູດຖ່ວງນ້ຳໜັກ. ສ່ວນລຸ່ມ 40 ໝາຍເຖິງສ່ວນບຸກຄົນໃນສ່ວນລຸ່ມ 40 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້. ສ່ວນເທິງ 60 ໝາຍເຖິງ 60 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້.

ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ສູງ ທີ່ເດັກຈາກຄົວເຮືອນລາຍໄດ້ຕໍ່າ ຈະປະລະການຮຽນ. ປະມານ 7% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ລູກຫຼານຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃນກຸ່ມອາຍຸ 6 ເຖິງ 17 ປີ ໄດ້ປະລະການຮຽນໃນໄລຍະ 12 ເດືອນຜ່ານມາ ທຽບໃສ່ 2,7% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ມີຖານະ (ຕາຕະລາງ 15). ຫຼາຍກວ່າ 70% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ ໃຫ້ເຫດຜົນຕໍ່ກໍລະນີການປະລະການຮຽນວ່າ: ເປັນຍ້ອນຂາດຄວາມສາມາດແບກຮັບລາຍຈ່າຍສົ່ງລູກຫຼານສືບຕໍ່ຮຽນ ຫຼື ຍ້ອນຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມາຊ່ວຍວຽກຫາລາຍໄດ້ເພີ່ມຂອງຄອບຄົວ. ເວົ້າສະເພາະ, ເຫດຜົນເຫຼົ່ານີ້ ຍິ່ງເຫັນວ່າ: ພົ້ນເດັ່ນໃນກຸ່ມຄົວເຮືອນເຂດໃນເມືອງ. ສຳລັບຄົວເຮືອນໃນເຂດຊົນນະບົດ ພົບວ່າ: ທັງສອງເຫດຜົນ ກວມເອົາ 65,4% ຂອງການປະລະການຮຽນ ຂະນະທີ່ອີກ 17,5% ໃຫ້ເຫດຜົນວ່າ: ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ລູກຫຼານມາຊ່ວຍວຽກເຮືອນການຊານ ແລະ ອີກ 6% ໃຫ້ເຫດຜົນການປະລະການຮຽນຂອງລູກຫຼານວ່າ: ເປັນຍ້ອນໄລຍະທາງໄປໂຮງຮຽນໄກ. ລາຍລະອຽດຂອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດ້ານການສຶກສາຕາມຄ່າທຳນຽມໂຮງງານລັດ ແລະ ຄ່າຮຽນໂຮງຮຽນເອກະຊົນ, ປຶ້ມແລະເຄື່ອງຂຽນ, ແລະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຊື້ເຄື່ອງແບບນັກຮຽນ ຍິ່ງເນັ້ນໃຫ້ເຫັນຜົນກະທົບທາງລົບຂອງບັນຫາເງິນເຟີ້ ທີ່ມີຕໍ່ຄົວເຮືອນລາຍໄດ້ຕໍ່າ ໃນທົ່ວທຸກປະເພດລາຍຈ່າຍດ້ານການສຶກສາ.

ຕາຕະລາງ 15. ຜົນກະທົບຂອງບັນຫາເງິນເຟີ້ ຕໍ່ລາຍຈ່າຍດ້ານການສຶກສາ

	% ຂອງເດັກ ໃນໄວຮຽນ ທີ່ ປະລະການ ຮຽນ	ການປະລະການ ຮຽນ ຍ້ອນເຫັນຜົນ ດ້ານລາຍໄດ້ ຫຼື ຄວາມສາມາດດ້ານ ການເງິນ	ບັນຫາເງິນເຟີ້ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບ ...? (% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ມີລູກຫຼານໃນໄວເຂົ້າຮຽນ)			
			ຄ່າທຳນຽມ ໂຮງຮຽນລັດ	ຄ່າຮຽນ ໂຮງຮຽນ ເອກະຊົນ	ປຶ້ມແລະເຄື່ອງ ຂຽນ	ເຄື່ອງແບບ ນັກຮຽນ
ຄົວເຮືອນທັງໝົດ	4,5	68,8	47,0	36,3	49,2	50,7
ເຂດຕົວເມືອງ	2,0	93,5	42,0	35,4	44,8	44,7
ເຂດຊົນນະບົດ	5,5	65,4	49,7	36,8	51,6	53,8
ສ່ວນເທິງ 60	2,7	65,1	41,2	32,8	44,0	44,9
ສ່ວນລຸ່ມ 40	6,9	70,8	60,5	44,6	61,4	63,9

ໝາຍເຫດ: ຕົວເລກ ໄດ້ຜ່ານການຄຳນວນໂດຍອີງໃສ່ສູດຖ່ວງນ້ຳໜັກ. ສ່ວນລຸ່ມ 40 ໝາຍເຖິງສ່ວນບຸກຄົນໃນສ່ວນລຸ່ມ 40 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້. ສ່ວນເທິງ 60 ໝາຍເຖິງ 60 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້.

ການຄ້ຳປະກັນ ສະບຽງອາຫານ

ການຄ້ຳປະກັນ ທາງດ້ານສະບຽງອາຫານຢູ່ລາວ ພົບວ່າ: ມີການປັບປຸງດີຂຶ້ນໃນໄລຍະທ້າຍເດືອນທ້າຍປີ 2022. ສ່ວນແບ່ງຂອງຄົວເຮືອນທີ່ມີການຄ້ຳປະກັນສະບຽງອາຫານ ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 34,7% ໃນໄລຍະການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນເມສາ/ພຶດສະພາ 2022 ມາເປັນ 39,5% ໃນໄລຍະການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນທັນວາ/ມັງກອນ 2022-23.[2] ອັດຕາບັນຫາການຂາດການຄ້ຳປະກັນທາງດ້ານສະບຽງອາຫານຂັ້ນຮ້າຍແຮງ ຍັງພົບວ່າ: ຫຼຸດລົງຈາກ 23% ມາເປັນ 17,9% ໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາດຽວກັນ (ຕາຕະລາງ 16). ໃນໄລຍະການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນທັນວາ/ມັງກອນ 2022-23, 51% ຂອງຄົວເຮືອນ ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ວ່າ: "ກິນອາຫານພຽງແຕ່ສອງສາມປະເພດເທົ່ານັ້ນ" ເຊິ່ງເປັນຮູບແບບຂອງຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານທີ່ພົບເຫັນຫຼາຍສຸດ ແລະ ເຫັນໄດ້ວ່າ: ຢູ່ໃນລະດັບດຽວກັນກັບຕົວເລກທີ່ພົບໃນໄລຍະການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນເມສາ/ພຶດສະພາ 2022, ໃນຂະນະດຽວກັນ ພັດພົບວ່າ: ອັດຕາຂອງຜູ້ຕອບສຳພາດທີ່ແຈ້ງວ່າ: ຫິວແຕ່ບໍ່ໄດ້ກິນ ມີການຫຼຸດລົງຈາກ 22,5% ມາເປັນ 17,9% (ຕາຕະລາງ 17).

ຕາຕະລາງ 16. ບັນຫາຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ຕາມລະດັບຄວາມຮ້າຍແຮງ, ລະຫວ່າງໄລຍະການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນເມສາ/ພຶດສະພາ ເຖິງ ຄັ້ງເດືອນທັນວາ/ມັງກອນ 2022-23 (% ຂອງຄົວເຮືອນທັງໝົດ)

	ຄັ້ງເດືອນເມສາ/ພຶດສະພາ 2022				ຄັ້ງເດືອນທັນວາ/ມັງກອນ 2022-23			
	ບໍ່ມີບັນຫາຂາດ ການຄ້ຳປະກັນ ສະບຽງອາຫານ	ຂາດການຄ້ຳປະກັນ ສະບຽງອາຫານ ລະດັບຕ່ຳ	ຂາດການຄ້ຳປະກັນ ສະບຽງອາຫານ ລະດັບປານກາງ	ຂາດການຄ້ຳປະກັນ ສະບຽງອາຫານ ລະດັບຮ້າຍແຮງ	ບໍ່ມີບັນຫາຂາດ ການຄ້ຳປະກັນ ສະບຽງອາຫານ	ຂາດການຄ້ຳປະກັນ ສະບຽງອາຫານ ລະດັບຕ່ຳ	ຂາດການຄ້ຳປະກັນ ສະບຽງອາຫານ ລະດັບປານກາງ	ຂາດການຄ້ຳປະກັນ ສະບຽງອາຫານ ລະດັບຮ້າຍແຮງ
ຄົວເຮືອນທັງໝົດ	34,7	20,9	21,4	23,0	39,5	18,5	24,1	17,9
ເຂດຕົວເມືອງ	42,1	23,5	20,4	14,0	45,7	18,4	25,3	10,6
ເຂດຊົນນະບົດ	30,7	19,5	22,0	27,8	36,2	18,6	23,4	21,8

[2] ສ່ວນແບ່ງຂອງຄົວເຮືອນທີ່ມີການຄ້ຳປະກັນທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ເຫັນວ່າ: ສອດຄ່ອງກັບຕົວເລກ ຂອງບົດລາຍງານຕິດຕາມການຄ້ຳປະກັນທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ຢູ່ ສປປ ລາວ ເຊິ່ງສ້າງໂດຍອົງການອາຫານໂລກ (WFP) ແລະ ກະຊວງກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ ອີງຕາມຜົນການສຳຫຼວດການຄ້ຳປະກັນທາງດ້ານສະບຽງອາຫານທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສຳຫຼວດທາງໄກ ເມື່ອນເດືອນພະຈິກ 2022. ຢ່າງໃດກໍດີ, ວິທີການກຳນົດລະດັບບັນຫາຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານຂອງການສຳຫຼວດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຕ່າງຈາກທີ່ນຳໃຊ້ກັບການສຳຫຼວດຄັ້ງນີ້ຂອງທະນາຄານໂລກ. ບົດລາຍງານຫຍໍ້ຜົນການສຳຫຼວດຄັ້ງນີ້ຂອງທະນາຄານໂລກ ຈັດປະເພດຄົວເຮືອນຕາມລະດັບບັນຫາຂາດການຄ້ຳປະກັນສະບຽງອາຫານ ອີງຕາມຄຳຖາມທີ່ມີໃນຕາຕະລາງ 17.

ສ່ວນເທິງ 60	40,5	21,4	19,9	18,1	46,3	19,2	22,1	12,5
ສ່ວນລຸ່ມ 40	21,5	19,6	24,8	34,0	24,0	17,1	28,7	30,2

ໝາຍເຫດ: ຕົວເລກ ໄດ້ຜ່ານການຄໍານວນໂດຍອີງໃສ່ສູດຖ່ວງນໍ້າໜັກ. ສ່ວນລຸ່ມ 40 ໝາຍເຖິງສ່ວນບຸກຄົນໃນສ່ວນລຸ່ມ 40 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້. ສ່ວນເທິງ 60 ໝາຍເຖິງ 60 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້.

ສະພາບການປັບປຸງຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ໃນກຸ່ມຄົວເຮືອນທີ່ຢູ່ໃນເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ ຍັງບໍ່ທັນເດັ່ນຊັດເທົ່າທີ່ຄວນ. ເຖິງແມ່ນວ່າ: ສ່ວນແບ່ງຂອງຄົວເຮືອນທີ່ຂາດການຄໍ້າປະກັນສະບຽງອາຫານມີທ່າອ່ຽງຫຼຸດລົງ ໃນທົ່ວທຸກກຸ່ມຄົວເຮືອນ, ແຕ່ສັດສ່ວນຂອງຄົວເຮືອນໃນກຸ່ມຄົວເຮືອນໃນເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ ທີ່ປະເຊີນກັບບັນຫາຂາດການຄໍ້າປະກັນສະບຽງອາຫານໃນລະດັບປານກາງ ເຖິງລະດັບຮ້າຍແຮງ ພົບວ່າ: ມີຕົວເລກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ ໃນຂະນະທີ່ ຕົວເລກດັ່ງກ່າວ ພົບວ່າ: ຫຼຸດລົງ ສໍາລັບກຸ່ມຄົວເຮືອນໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ກຸ່ມຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ສູງ. ຢ່າງໃດກໍດີ, ຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ຍັງຄົງສືບຕໍ່ເປັນບັນຫາໃຫຍ່ໃນເຂດຊົນນະບົດຄື: ເກືອບສອງສ່ວນສາມຂອງຄົວເຮືອນໃນເຂດຊົນນະບົດ ປະເຊີນກັບບັນຫາຂາດການຄໍ້າປະກັນສະບຽງອາຫານໃນຮູບແບບໃດໜຶ່ງ. ເມື່ອປຽບທຽບໃສ່ຄົວເຮືອນໃນເຂດຕົວເມືອງເຫັນວ່າ ມີພຽງແຕ່ 54,3%ຂອງຄົວເຮືອນໃນກຸ່ມນີ້ທີ່ມີບັນຫາດັ່ງກ່າວ. ບັນຫາເງິນເຟີ້ສູງ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ສະພາບຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານໃນກຸ່ມຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ ເຮັ່ງຮ້າຍຂຶ້ນໄປຕື່ມອີກ ເຊິ່ງ 76% ຂອງຄົວເຮືອນໃນສ່ວນລຸ່ມ 40 ຕ້ອງປະເຊີນກັບບັນຫາຂາດການຄໍ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ.

ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ, ຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບບັນຫາຂາດການຄໍ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ ພົບວ່າ: ຫຼຸດລົງ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີຄົວເຮືອນລາຍທີ່ມີໄດ້ຕໍ່າ. ສັດສ່ວນຂອງຜູ້ຕອບສໍາພາດທີ່ກັງວົນສູງ ຫຼື ກັງວົນໃນລະດັບໃດໜຶ່ງກ່ຽວກັບການຄໍ້າປະກັນສະບຽງ ອາຫານ ໄດ້ຫຼຸດລົງຈາກ 69,7% ໃນໄລຍະການສໍາຫຼວດຄັ້ງເດືອນເມສາ/ພຶດສະພາ 2022 ມາເປັນ 66,7% ໃນໄລຍະການສໍາຫຼວດຄັ້ງເດືອນທັນວາ/ມັງກອນ 2022-23. ຕົວເລກການຫຼຸດລົງດັ່ງກ່າວ ພົບວ່າ: ເກີດກັບທຸກກຸ່ມຄົວເຮືອນ ຍົກ ເວັ້ນກຸ່ມຄົວເຮືອນສ່ວນລຸ່ມ 40 ເຊິ່ງໃນຈໍານວນດັ່ງກ່າວ 76,2% ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບອາຫານການກິນ (ຕາຕະລາງ 18). ລະດັບບັນຫາຂາດການຄໍ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ ເບິ່ງຄືວ່າ: ດີຂຶ້ນ ເມື່ອພິຈາລະນາຈາກຕົວເລກຜູ້ຕອບສໍາພາດ ທີ່ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ກັງວົນກ່ຽວກັບອາຫານການກິນ ໃນໄລຍະການສໍາຫຼວດຄັ້ງເດືອນທັນວາ/ມັງກອນ 2022-23 ມີການຫຼຸດລົງຈາກ ໄລຍະການສໍາຫຼວດຄັ້ງເດືອນເມສາ/ພຶດສະພາ 2022 ຄືຈາກ 28,5% ລົງມາຢູ່ທີ່ 23,1%.

ຕາຕະລາງ 17. ລາຍລະອຽດຂອງບັນຫາຂາດການຄ້ຳປະກັນສະບຽງອາຫານ, ໄລຍະການສຳຫຼວດຄັ້ງເດືອນທັນວາ/ມັງກອນ 2022-23 (% ຂອງຈຳນວນຄົວເຮືອນທັງໝົດ)

	ບໍ່ມີບັນຫາຂາດການຄ້ຳປະກັນສະບຽງອາຫານ	ຂາດການຄ້ຳປະກັນສະບຽງອາຫານ ລະດັບຕ່ຳ			ຂາດການຄ້ຳປະກັນສະບຽງອາຫານ ລະດັບປານກາງ			ຂາດການຄ້ຳປະກັນສະບຽງອາຫານ ລະດັບຮ້າຍແຮງ	
		ກັງວົນຢ້ານບໍ່ມີອາຫານການກິນພຽງພໍ	ຢ້ານບໍ່ມີກິນຢ່າງມີສຸຂະພາບແລະໂພຊະນາການ	ກິນອາຫານພຽງແຕ່ສອງສາມປະເພດເທົ່ານັ້ນ	ຕ້ອງອົດຄາບກິນຄາບ	ກິນໜ້ອຍກວ່າທີ່ຄວນກິນ	ອາຫານການກິນໝົດກ່ອນ	ທົ່ວແດ່ບໍ່ກິນ	ບໍ່ກິນຫຍັງໝົດມື້
ຄົວເຮືອນທັງໝົດ	39,5	44,7	44,6	51,4	25,3	38,8	21,1	17,9	0,0
ເຂດຕົວເມືອງ	45,7	41,0	36,6	44,7	18,6	34,0	15,9	10,6	0,0
ເຂດຊົນນະບົດ	36,2	46,6	48,8	55,0	28,9	41,4	23,8	21,8	0,0
ສ່ວນເທິງ 60	46,3	38,9	37,1	44,4	19,0	32,0	15,8	12,5	0,0
ສ່ວນລຸ່ມ 40	24,0	58,2	61,8	67,7	39,9	54,6	33,3	30,2	0,0

ໝາຍເຫດ: ຕົວເລກ ໄດ້ຜ່ານການຄຳນວນໂດຍອີງໃສ່ສູດຖ່ວງນ້ຳໜັກ. ສ່ວນລຸ່ມ 40 ໝາຍເຖິງສ່ວນບຸກຄົນໃນສ່ວນລຸ່ມ 40 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້. ສ່ວນເທິງ 60 ໝາຍເຖິງ 60 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້.

ຕາຕະລາງ 18. ຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານຂອງຄົວເຮືອນຕົນເອງ, ການສຳຫຼວດໄລຍະຄັ້ງເດືອນເມສາ/ພຶດສະພາ 2022 ແລະ ຄັ້ງເດືອນທັນວາ/ມັງກອນ 2022-23 (% ຂອງຈຳນວນຄົວເຮືອນທັງໝົດ)

	ຄັ້ງເດືອນເມສາ/ພຶດສະພາ 2022			ຄັ້ງເດືອນທັນວາ/ມັງກອນ 2022-23		
	ກັງວົນຫຼາຍ	ກັງວົນລະດັບໃດໜຶ່ງ	ບໍ່ກັງວົນ	ກັງວົນຫຼາຍ	ກັງວົນລະດັບໃດໜຶ່ງ	ບໍ່ກັງວົນ
ຄົວເຮືອນທັງໝົດ	28,5	41,2	30,3	23,1	43,6	33,26
ເຂດຕົວເມືອງ	26,0	40,2	33,8	23,9	41,1	34,9
ເຂດຊົນນະບົດ	29,9	41,8	28,4	22,7	44,9	32,4
ສ່ວນເທິງ 60	25,1	42,4	32,4	19,7	43,0	37,4
ສ່ວນລຸ່ມ 40	36,1	38,5	25,4	31,2	45,0	23,8

ໝາຍເຫດ: ຕົວເລກ ໄດ້ຜ່ານການຄຳນວນໂດຍອີງໃສ່ສູດຖ່ວງນ້ຳໜັກ. ສ່ວນລຸ່ມ 40 ໝາຍເຖິງສ່ວນບຸກຄົນໃນສ່ວນລຸ່ມ 40 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້. ສ່ວນເທິງ 60 ໝາຍເຖິງ 60 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້.

ບໍລິການສາທາລະນະ

ຄົວເຮືອນສ່ວນຫຼາຍ ສາມາດເຂົ້າເຖິງບໍລິການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບ ແລະ ບໍລິການຕ່າງໆຂອງພາກລັດ. ການສຳຫຼວດພົບວ່າ: ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການຕ່າງໆຂອງພາກລັດບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍໃນບັນດາກຸ່ມຄົວເຮືອນຕ່າງໆ (ຕາຕະລາງ 19). ຢ່າງໃດກໍດີ, ສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ປະເຊີນກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ພົບວ່າ: ລັກສະນະຂອງອຸປະສັກກີດຂວາງ ແຕກຕ່າງກັນໄປຕາມແຕ່ລະປະເພດຂອງຄົວເຮືອນ. ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍກວ່າທີ່ ຄົວເຮືອນທີ່ທຸກຍາກ ແລະ ຄົວເຮືອນໃນເຂດຊົນນະບົດ ຈະປະເຊີນກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການເດີນທາງໄປຫ້ອງການລັດເພື່ອຊົມໃຊ້ບໍລິການສາທາລະນະ ໃນຂະນະທີ່ຄົວເຮືອນທີ່ມີຖານະ ແລະ ຄົວເຮືອນໃນເຂດຕົວເມືອງ ພົບພໍ້ສະພາບບໍລິການສາທາລະນະທີ່ມີຄຸນນະພາບຕ່ຳ ແລະ ບັນຫາ

ຫ້ອງການໃຫ້ບໍລິການທີ່ມີພະນັກງານຮັບໃຊ້ບໍ່ພຽງພໍ. ນັບແຕ່ເດືອນມັງກອນ 2022 ພົບວ່າ: ໜ້ອຍກວ່າເຄິ່ງຂອງຄົວເຮືອນທັງໝົດ ມີຄວາມຈໍາເປັນຕ້ອງໃຊ້ບໍລິການປິ່ນປົວສຸຂະພາບ ແລະ ເກືອບທັງໝົດສາມາດເຂົ້າເຖິງບໍລິການດັ່ງກ່າວ.

ຜູ້ຕອບສໍາພາດ ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ບັນຫາເງິນເຟີ້ ແລະ ການອ່ອນຄ່າຂອງເງິນກີບ ເປັນບັນຫາຮີບດ່ວນທີ່ລັດຖະບານຕ້ອງແກ້ໄຂ. ບູລິມະສິດດ້ານນະໂຍບາຍທີ່ລັດຕ້ອງແກ້ໄຂ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຄົວເຮືອນສ່ວນໃຫຍ່ ມີຄື: ການແກ້ໄຂບັນຫາລາຄານໍ້າມັນເຊື້ອໄຟທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ, ການອ່ອນຄ່າຂອງເງິນກີບ ແລະ ລາຄາສະບຽງອາຫານ, ສິນຄ້າແລະບໍລິການອື່ນໆ ທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ (ຕາຕະລາງ 20). ເຖິງແມ່ນວ່າ ມີບັນຫາເງິນເຟີ້ຂອງລາຄາສະບຽງອາຫານທີ່ຢູ່ໃນລະດັບສູງ (ຢູ່ທີ່ 40% ຕາມຂໍ້ມູນເດືອນມັງກອນ 2023) ແຕ່ມີພຽງ 13,5% ຂອງຈໍານວນຄົວເຮືອນທັງໝົດ ລວມທັງພາກສ່ວນຄົວເຮືອນໃນສ່ວນລຸ່ມ 40 ທີ່ເຫັນວ່າ: ບັນຫາດັ່ງກ່າວ ເປັນບູລິມະສິດທາງດ້ານນະໂຍບາຍທີ່ສໍາຄັນສຸດ ທີ່ລັດຖະບານຕ້ອງແກ້ໄຂ.

ຕາຕະລາງ 19: ການໃຊ້ບໍລິການທາງດ້ານສາທາລະນະ

	ບໍລິການຕ່າງໆຂອງລັດ			ບໍລິການດ້ານການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບ	
	ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການເຂົ້າເຖິງ (% ຂອງຈໍານວນຄົວເຮືອນທັງໝົດ)	ເຫດຜົນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ (% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ): ບໍ່ສາມາດເດີນທາງໄປຮັບບໍລິການຢູ່ຫ້ອງການລັດກ່ຽວຂ້ອງ	ເຫດຜົນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ (% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ): ບໍລິການຄຸນນະພາບຕໍ່າ ຫຼື ພະນັກງານຮັບໃຊ້ບໍ່ພຽງພໍ	ຈໍາເປັນຕ້ອງໃຊ້ບໍລິການປິ່ນປົວສຸຂະພາບ (% ຂອງຈໍານວນຄົວເຮືອນທັງໝົດ)	ສາມາດເຂົ້າເຖິງບໍລິການດ້ານການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບ (% ຂອງຄົວເຮືອນທີ່ຈໍາເປັນຕ້ອງໃຊ້ບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບ)
ຄົວເຮືອນທັງໝົດ	4,0	32,5	49,8	39,8	98,8
ເຂດຕົວເມືອງ	3,7	20,5	68,6	37,2	98,7
ເຂດຊົນນະບົດ	4,1	38,4	40,6	41,3	98,9
ສ່ວນເທິງ 60	4,2	23,7	55,3	39,5	99,5
ສ່ວນລຸ່ມ 40	3,3	58,6	33,3	40,7	97,4

ໝາຍເຫດ: ຕົວເລກ ໄດ້ຜ່ານການຄໍານວນໂດຍອີງໃສ່ສູດຖ່ວງນໍ້າໜັກ. ສ່ວນລຸ່ມ 40 ໝາຍເຖິງສ່ວນບຸກຄົນໃນສ່ວນລຸ່ມ 40 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້. ສ່ວນເທິງ 60 ໝາຍເຖິງ 60 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້.

ຕາຕະລາງ 20: ບັນຫາຮີບດ່ວນ ທີ່ລັດຖະບານຕ້ອງຊ່ວຍແກ້ໄຂເປັນສິ່ງທໍາອິດ (% ຂອງຜູ້ຕອບສໍາພາດ)

	ບັນຫາລາຄານໍ້າມັນເຊື້ອໄຟທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ	ບັນຫາການອ່ອນຄ່າຂອງເງິນກີບ	ບັນຫາເງິນເຟີ້ (ບໍ່ລວມສະບຽງອາຫານ ແລະ ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ)	ບັນຫາລາຄາສະບຽງອາຫານທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ	ບັນຫາລາຄາປັດໄຈການຜະລິດທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ	ເງິນເດືອນບໍ່ພໍໃຊ້ຍ້ອນເງິນເຟີ້
ຄົວເຮືອນທັງໝົດ	25,1	21,5	18,4	13,5	3,3	2,4
ເຂດຕົວເມືອງ	23,9	24,4	19,4	14,0	2,5	3,0
ເຂດຊົນນະ ບົດ	25,7	19,9	17,9	13,2	3,7	2,1
ສ່ວນເທິງ 60	24,9	22,8	18,9	13,5	3,2	2,6
ສ່ວນລຸ່ມ 40	25,5	18,5	17,4	13,5	3,4	2,0

ໝາຍເຫດ: ຕົວເລກ ໄດ້ຜ່ານການຄໍານວນໂດຍອີງໃສ່ສູດຖ່ວງນໍ້າໜັກ. ສ່ວນລຸ່ມ 40 ໝາຍເຖິງສ່ວນບຸກຄົນໃນສ່ວນລຸ່ມ 40 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້. ສ່ວນເທິງ 60 ໝາຍເຖິງ 60 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການແຈກຢາຍດ້ານການຊົມໃຊ້.

ຄາດຄະເນ

ເຖິງວ່າ ຕະຫຼາດແຮງງານ ມີການຟື້ນຕົວທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແຕ່ກຸ່ມຄົວເຮືອນຕ່າງໆຢູ່ລາວ ຍັງປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍຢ່າງ ຈາກບັນຫາເງິນເຟີ້. ພົບວ່າ: ຄົວເຮືອນສ່ວນໃຫຍ່ ເວົ້າສະເພາະກຸ່ມຄົວເຮືອນທີ່ມີສະພາບບອບບາງ ແມ່ນມີຄວາມສາມາດທີ່ຈໍາກັດໃນການ ຮັບມືກັບລາຄາສິນຄ້າ ແລະ ບໍລິການຕ່າງໆ ທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ຍ້ອນເຂົາເຈົ້າ ຂາດເງິນແຮ, ຊັບສິນ ແລະ ຍັງຂາດຄວາມສາມາດໃນການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງເງິນກູ້ໃນລະບົບ. ສ່ວນມາດຕະການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງລັດຖະບານ ພັດຖືກຈໍາກັດຍ້ອນສະພາບງົບປະມານຂອງລັດທີ່ມີຈໍາກັດ, ສະນັ້ນ ບັນດາຄົວເຮືອນຕ່າງໆ ໄດ້ຫັນໄປເຮັດການຜະລິດກະສິກໍາ, ສ່ວນອີກຈໍານວນໜຶ່ງໄດ້ໝູນໃຊ້ຍຸດທະສາດຮັບມືໃນທາງລົບ ເຊິ່ງຈະມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງເຂົາເຈົ້າໃນໄລຍະຍາວ. ຊາວກະສິກອນລາວ ຍັງມີຄວາມບອບບາງສູງ ຕໍ່ຄວາມສ່ຽງທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນຈາກຜົນກະທົບທາງໄພພິບັດທໍາມະຊາດແລະບັນຫາການປ່ຽນແປງສະພາບດິນຟ້າອາກາດ. ການຈໍາກັດລາຍຈ່າຍດ້ານການສຶກສາແລະການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສ່ຽງສູງຂອງການເກີດຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ການພັດທະນາທຶນມະນຸດ ເວົ້າສະເພາະຜົນກະທົບທີ່ຈະມີຕໍ່ບັນດາກຸ່ມຄົວເຮືອນທີ່ມີຄວາມບອບບາງ.

ການສ້າງເສດຖະກິດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ໃນໄລຍະການຟື້ນຟູຫຼັງພະຍາດລະບາດໂຄວິດ 19 ໃນຂະນະດຽວກັນກໍ່ຕ້ອງປົກປ້ອງກຸ່ມຄົວເຮືອນຕ່າງໆ ຈາກບັນຫາການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄ່າຄອງຊີບ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງສະພາບດິນຟ້າອາດ ແມ່ນຈໍາເປັນຕ້ອງມີມາດຕະການທາງດ້ານນະໂຍບາຍ ທີ່ຕອບສະໜອງໄດ້ຕາມຄວາມຄາດມຸ່ງຫວັງຂອງພົນລະເມືອງ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ຈຶ່ງເປັນເລື່ອງສໍາຄັນ ທີ່ຕ້ອງສືບຕໍ່ຕິດຕາມການຟື້ນຕົວຂອງຄົວເຮືອນ ຫຼັງພະຍາດລະບາດ ແລະ ຜົນກະທົບຕ່າງໆທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຈາກບັນຫາການຂາດສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກທີ່ຮ້າຍແຮງຂຶ້ນ.

ວິທີການວິທະຍາທີ່ໃຊ້ໃນການສຳຫຼວດ

ບົດລາຍງານຫຍໍ້ສະບັບນີ້ ສັງລວມບັນດາຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສຳຫຼວດທາງໂທລະສັບ ເພື່ອຕິດຕາມສະຫວັດດີການຂອງຄົວເຮືອນ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ການໂທສຳຫຼວດຕົວຈິງ ແມ່ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍບໍລິສັດອິນໂດຊາຍນາ. ການຄັດເລືອກກຸ່ມຕົວແທນ ແມ່ນນຳໃຊ້ເຕັກນິກການສຸ່ມໂທສຳພາດ. ກຸ່ມຕົວແທນສຸດທ້າຍຂະໜາດ 2.000 ຄົວເຮືອນ ເຫັນວ່າ: ເປັນຕົວແທນໃຫ້ຄົວເຮືອນກຸ່ມຕ່າງໆໃນທົ່ວປະເທດ. ພ້ອມນີ້ ໄດ້ມີການດັດປັບນ້ຳໜັກການສຳຫຼວດ ໃຫ້ກົງກັບ ສັດສ່ວນຄົວເຮືອນໃນເຂດຕົວເມືອງ, ເຂດຊົນນະບົດ, ແລະ ໃນແຕ່ລະພາກຂອງປະເທດ, ຂະໜາດຂອງຄົວເຮືອນ ແລະ ອັດຕາການເພິ່ງພາອາໄສ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ການເປັນກຸ່ມຕົວແທນຂອງຈຳນວນຄົວເຮືອນໃນທົ່ວປະເທດ.

ການໂທສຳພາດ ແມ່ນດຳເນີນກັບຕົວແທນທີ່ມີອາຍຸຢ່າງຕ່ຳ 18 ປີ ຂອງແຕ່ລະຄົວເຮືອນ. ປະມານ 63% ຂອງຜູ້ຕອບສຳພາດ ແມ່ນເພດຊາຍ ແລະ 75% ແມ່ນເຜົ່າໄຕລາວ. ປະມານ 34% ແລະ 47% ຂອງຜູ້ຕອບສຳພາດ ແມ່ນຢູ່ໃນກຸ່ມອາຍຸ 18-34 ປີ ແລະ 35-54 ປີ ຕາມລຳດັບ. 59% ຂອງຜູ້ຕອບສຳພາດ ເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວ, 21% ແມ່ນຜົວ ຫຼື ເມຍ ແລະ ອີກ 15% ແມ່ນລູກຊາຍ ຫຼື ລູກສາວ.

ການໂທສຳຫຼວດຄັ້ງຫຼ້າສຸດ ແມ່ນໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະວັນທີ 5 ທັນວາ 2022 ເຖິງ ເດືອນມັງກອນ 2023. ເດືອນມີນາ 2022 ແມ່ນເດືອນອ້າງອີງຂອງໄລຍະເກີດການລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ 19 ໃນຮອບທຳອິດ, ສ່ວນເດືອນເມສາ 2021 ແມ່ນເດືອນອ້າງອີງຂອງການລະບາດໃນຮອບທີສອງ. ຄຳຕອບອ້າງອີງທີ່ມີກ່ຽວກັບສະພາບກ່ອນການລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ 19 ແມ່ນຂໍ້ມູນເດືອນກຸມພາ 2020.

ເຄື່ອງມືການສຳຫຼວດ ປະກອບດ້ວຍຄຳຖາມກ່ຽວກັບການມີວຽກເຮັດງານທຳ, ຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກຳ, ທຸລະກິດຄອບຄົວ, ແຫຼ່ງລາຍໄດ້ ແລະ ການສູນເສຍລາຍໄດ້, ການຄ້ຳປະກັນສະບຽງອາຫານ, ຜົນກະທົບຕ່າງໆ ແລະ ຍຸດທະສາດການຮັບມື, ຄຳຖາມກ່ຽວກັບລາຍຈ່າຍດ້ານການສຶກສາ, ດ້ານການເບິ່ງແຍງປິ່ນປົວສຸຂະພາບ ຕະຫຼອດເຖິງຄຳຖາມກ່ຽວກັບມາດຕະການຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງໆຂອງລັດຖະບານ.